

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2016/801

2016 m. gegužės 11 d.

dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir gyvenimo mokslinių tyrimų, studijų, stažavimosi, savanoriškos tarnybos, mokinių mainų programų arba edukacinių projektų ir dalyvavimo *Au pair* programoje tikslais sąlygų

(nauja redakcija)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 79 straipsnio 2 dalies a ir b punktus,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) Tarybos direktyvose 2004/114/EB ⁽⁴⁾ ir 2005/71/EB ⁽⁵⁾ reikia padaryti keletą pakeitimų. Dėl aiškumo tos direktyvos turėtų būti išdėstytos nauja redakcija;
- (2) šia direktyva turėtų būti tenkinamas direktyvų 2004/114/EB ir 2005/71/EB įgyvendinimo ataskaitose nustatytas poreikis ištaisyti nustatytus trūkumus, užtikrinti skaidrumą ir teisinį tikrumą, taip pat pasiūlyti nuoseklią teisės sistemą skirtingų trečiųjų šalių piliečių kategorijų asmenims, atvykstantiems į Sąjungą. Todėl viename teisės akte turėtų būti supaprastintos ir racionalizuotos toms kategorijoms taikomos esamos nuostatos. Nepaisant kategorijų, kurioms taikoma ši direktyva, skirtumų, joms būdingos tam tikros bendros savybės, dėl kurių įmanoma jas reglamentuoti naudojant bendrą Sąjungos lygmens teisinę sistemą;
- (3) ši direktyva turėtų padėti siekti Stokholmo programos tikslo suderinti nacionalinę teisę dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir gyvenimo šalyje sąlygų. Imigracija į Sąjungą iš kitų šalių yra vienas iš aukštos kvalifikacijos specialistų šaltinių; vis dažniau visų pirma siekiama pritraukti studentus ir tyrėjus. Jie yra svarbūs formuojant pagrindinį Sąjungos turtą – žmogiškąjį kapitalą ir užtikrinant pažangų, tvarų ir įtraukų augimą ir taip padeda siekti strategijos „Europa 2020“ tikslų;
- (4) direktyvų 2004/114/EB ir 2005/71/EB įgyvendinimo ataskaitose pabrėžti tam tikri trūkumai, daugiausia susiję su priėmimo sąlygomis, teisėmis, procedūrinėmis apsaugos priemonėmis, studentų galimybėmis įsidarbinti jų studijų metu ir nuostatomis dėl judumo ES. Taip pat laikoma, kad reikalingi konkretūs patobulinimai, susiję su neprivalomomis trečiųjų šalių piliečių kategorijomis. Be to, iš tolesnių platesnių konsultacijų paaiškėjo, kad tyrėjams ir studentams reikia geresnių darbo paieškos galimybių ir geresnės apsaugos *au pair* auklėms, kurioms netaikomos direktyvos 2004/114/EB ir 2005/71/EB;

⁽¹⁾ OL C 341, 2013 11 21, p. 50.

⁽²⁾ OL C 114, 2014 4 15, p. 42.

⁽³⁾ 2014 m. vasario 25 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2016 m. kovo 10 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ 2004 m. gruodžio 13 d. Tarybos direktyva 2004/114/EB dėl trečiosios šalies piliečių įleidimo studijų, mokinių mainų, neatlyginamo stažavimosi ar savanoriškos tarnybos tikslais sąlygų (OL L 375, 2004 12 23, p. 12).

⁽⁵⁾ 2005 m. spalio 12 d. Tarybos direktyva 2005/71/EB dėl konkrečios įleidimo trečiųjų šalių piliečiams atvykti mokslinių tyrimų tikslais tvarkos (OL L 289, 2005 11 3, p. 15).

- (5) siekiant palaipsniui sukurti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę, Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) numatytos priemonės, kurias reikia patvirtinti prieglobsčio, imigracijos ir trečiųjų šalių piliečių teisių apsaugos srityse;
- (6) šia direktyva taip pat turėtų būti siekiama puoselėti žmonių tarpusavio ryšius ir judumą, nes tai yra svarbūs Sąjungos išorės politikos elementai, visų pirma, kiek tai susiję su Europos kaimynystės politikos šalimis arba Sąjungos strateginiais partneriais. Ji turėtų padėti geriau įgyvendinti visuotinį požiūrį į migraciją ir judumą ir su juo susijusias judumo partnerystes, kuriomis sudaroma konkreti valstybių narių ir trečiųjų šalių dialogo ir bendradarbiavimo sistema, įskaitant teisėtos migracijos supaprastinimą ir organizavimą;
- (7) šioje direktyvoje nustatytais tikslais migracija turėtų būti skatinama kurti ir įgyti naujas žinias ir įgūdžius. Migracija padeda atitinkamiems migrantams praturtinti vieniems kitus, jų kilmės šalis ir atitinkamą valstybę narę, kartu stiprinant kultūrinius ryšius ir didinant kultūros įvairovę;
- (8) ši direktyva turėtų padėti didinti Sąjungos patrauklumą moksliniams tyrimams ir inovacijoms ir sudaryti geresnes sąlygas jai varžytis dėl talentų pasaulyje, taigi ir paskatinti bendro Sąjungos konkurencingumo ir augimo tempo didėjimą, kartu kuriant darbo vietas, kuriomis dar labiau prisidedama prie BVP augimo. Siekis pritraukti į Sąjungą trečiųjų šalių piliečius, kurie gali būti priimami mokslinių tyrimų tikslu, taip pat yra pavyzdinės iniciatyvos „Inovacijų sąjunga“ dalis. Be to, buvo patvirtinta, kad vienas iš pagrindinių Europos mokslinių tyrimų erdvės – jungtinės erdvės, kurioje laisvai juda tyrėjai, cirkuliuoja mokslinės žinios ir technologijos, – tikslų yra sukurti atvirą darbo rinką Sąjungos tyrėjams ir trečiųjų šalių tyrėjams;
- (9) tikslinga supaprastinti trečiųjų šalių piliečių, kurie teikia prašymus vykdyti mokslinių tyrimų veiklą, priėmimą nustatant priėmimo tvarką, kuri nepriklauso nuo jų teisinių santykių su priimančia mokslinių tyrimų organizacija, ir kuria nebereikalaujama leidimo dirbti, o tik leidimo. Ši tvarka turėtų būti grindžiama mokslinių tyrimų organizacijų ir valstybių narių imigracijos tarnybų bendradarbiavimu. Pagal ją taikant priėmimo tvarką šioms organizacijoms turėtų tekti svarbiausias vaidmuo siekiant supaprastinti ir paspartinti trečiųjų šalių piliečių, kurie teikia prašymus mokslinių tyrimų veiklai vykdyti, atvykimą į Sąjungą, tuo pat metu išsaugant valstybių narių prerogatyvas imigracijos politikos srityje. Mokslinių tyrimų organizacijos, kurias valstybės narės turėtų turėti galimybę patvirtinti iš anksto, turėtų galėti su trečiosios šalies piliečiais pasirašyti priėmimo susitarimus arba sutartis mokslinių tyrimų veiklai vykdyti. Valstybės narės turėtų išduoti leidimą remdamosi priėmimo susitarimu arba sutartimi, jei įvykdomos atvykimo ir gyvenimo sąlygos;
- (10) kadangi daug pastangų, kurių reikia tikslui – investuoti 3 proc. BVP į mokslinius tyrimus – pasiekti, turi dėti privatus sektorius, prireikus šių sektorių reikėtų skatinti ilgainiui įdarbinti daugiau tyrėjų;
- (11) siekiant, kad Sąjunga taptų patrauklesnė trečiųjų šalių piliečiams, norintiems vykdyti mokslinių tyrimų veiklą Sąjungoje, jų šeimos nariams, kaip apibrėžta Tarybos direktyvoje 2003/86/EB ⁽¹⁾, turėtų būti leidžiama atvykti kartu su jais ir naudotis nuostatomis dėl judumo ES. Tie šeimos nariai turėtų turėti galimybę įsidarbinti pirmojoje valstybėje narėje, o ilgalaikio judumo atveju – antroje valstybėje narėje, išskyrus išskirtines aplinkybes, pvz., ypač aukštą nedarbo lygį – tokiais atvejais valstybės narės turėtų išlaikyti galimybę ne ilgesnį kaip 12 mėnesių laikotarpį atlikti tyrimą, iš kurio būtų matyti, kad į darbo vietą negalima rasti darbo jėgos vidaus darbo rinkoje. Visos Direktyvos 2003/86/EB nuostatos turėtų būti taikomos, įskaitant atmetimo, panaikinimo ar atsisakymo pratęsti motyvus, išskyrus nuostatas, nuo kurių nukrypti leidžiama šioje direktyvoje. Todėl leidimai gyventi šeimos nariams gali būti panaikinti arba atsisakyta juos pratęsti, jeigu baigiasi tyrėjo, kurį jie lydi, leidimas ir jie neturi atskiros teisės gyventi šalyje;
- (12) prireikus reikėtų skatinti valstybes nares šios direktyvos tikslais traktuoti doktorantus kaip tyrėjus;
- (13) šios direktyvos įgyvendinimas neturėtų paskatinti protų nutekėjimo iš besiformuojančios rinkos ekonomikos šalių arba besivystančių šalių. Priemonių, kuriomis siekiama padėti tyrėjams iš naujo integruotis savo kilmės šalyse, turėtų būti imamasi kartu su kilmės šalimis, kad būtų suformuota visa apimanti migracijos politika;

⁽¹⁾ 2003 m. rugsėjo 22 d. Tarybos direktyva 2003/86/EB dėl teisės į šeimos susijungimą (OL L 251, 2003 10 3, p. 12).

- (14) siekiant populiarinti Europą kaip pasaulinio lygio pavyzdinį švietimo ir mokymo centrą, reikia pagerinti ir supaprastinti atvykimo ir gyvenimo sąlygas tiems, kas norėtų šiais tikslais atvykti į Sąjungą. Tai atitinka Europos aukštojo mokslo sistemų modernizavimo darbotvarkės tikslus, visų pirma siekiant suteikti Europos aukštajam mokslui tarptautinį pobūdį. Valstybių narių atitinkamų nacionalinių teisės aktų derinimas yra šio uždavinio dalis. Šiame kontekste ir laikantis Tarybos išvadų dėl aukštojo mokslo modernizavimo ⁽¹⁾, terminas „aukštasis mokslas“ apima visas tretinio mokslo įstaigas, kurios gali apimti, *inter alia*, universitetus, taikomųjų mokslų universitetus, technologijų institutus, *grandes écoles*, verslo mokyklas, inžinerijos mokyklas, universitetinius technologijų institutus, aukštojo mokslo kolegijas, profesines mokyklas, politechnikos institutus ir akademijas;
- (15) dėl 1999 m. birželio 19 d. Europos švietimo ministrų paskelbta Bolonijos bendra deklaracija pradėto Bolonijos proceso plėtojimo ir stiprinimo dalyvaujančių ir kitų šalių aukštojo mokslo sistemos laipsniškai tapo palyginamos, suderinamos ir nuoseklios. Taip atsitiko todėl, kad valstybės narės rėmė studentų judumą, o aukštojo mokslo įstaigos įtraukė jį į savo mokymo programas. Todėl reikia taikyti geresnes studentų judumo ES nuostatas. Vienas iš Bolonijos deklaracijos tikslų – siekti, kad Europos aukštasis mokslas būtų patrauklus ir konkurencingas. Įgyvendinant Bolonijos procesą sukurta Europos aukštojo mokslo erdvė. Tai, kad ji sudaryta iš trijų ciklų, apima įdomias programas ir laipsnius, taip pat tai, kad nustatyta kvalifikacijų sąranga, lėmė didesnę Europos, kaip studijų vietas, patrauklumą trečiųjų šalių piliečiams;
- (16) studentų, kuriems taikoma ši direktyva, parengiamųjų kursų trukmę ir kitas sąlygas turėtų nustatyti valstybės narės pagal savo nacionalinę teisę;
- (17) trečiosios šalies piliečio priėmimo į aukštojo mokslo įstaigą įrodymu, be kitokių galimų variantų, galėtų būti priėmimą patvirtinantis raštas ar pažyma;
- (18) trečiosios šalies piliečiai, kurie teikia prašymus dėl priėmimo stažuotojais, turėtų pateikti įrodymus, kad jie per dvejus metus iki savo paraiškos pateikimo dienos yra įgiję aukštąjį išsilavinimą arba studijuoja trečiojoje šalyje, o po šių studijų įgyjamas aukštasis išsilavinimas. Jie turėtų taip pat pateikti stažuotės susitarimą, kuriame aprašoma stažuotės programa, jos mokymo tikslai arba mokymo komponentai, jos trukmė bei sąlygos, kuriomis stažuotojas bus prižiūrimas, ir kuriuo patvirtinama, kad jis iš tiesų vyksta stažuotis ir juo nebus naudojama kaip įprastiniu darbuotoju. Be to, priimančiųjų subjektų gali būti pareikalauta patvirtinti, kad stažuote nepakeičiama darbo vieta. Kai nacionalinėje teisėje, stažuotojų kolektyvinėse sutartyse ar praktikoje jau yra numatytos konkrečios sąlygos, valstybės narės turėtų turėti galimybę reikalauti, kad trečiųjų šalių piliečiai, kurie teikia prašymus dėl priėmimo stažuotojais, tenkintų tas konkrečias sąlygas;
- (19) ši direktyva netaikoma darbuotojams-stažuotojams, atvykusiems dirbti į Sąjungą dėl perkėlimo bendrovės viduje, nes jiems taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/66/ES ⁽²⁾;
- (20) šia direktyva turėtų būti remiami Europos savanorių tarnybos tikslai ugdyti jaunimo ir visuomenių, kuriose jie gyvena, solidarumą, savitarpio supratimą ir toleranciją ir kartu prisidėti stiprinant socialinę sanglaudą ir propaguojant aktyvų jaunimo pilietiškumą. Siekiant visoje Sąjungoje nuosekliai užtikrinti galimybes dalyvauti Europos savanorių tarnyboje, valstybės narės turėtų taikyti šios direktyvos nuostatas trečiųjų šalių piliečiams, kurie kreipiasi Europos savanorių tarnybos tikslais;
- (21) valstybės narės turėtų turėti galimybę šios direktyvos nuostatas taikyti mokiniams, savanoriams, išskyrus atvykstančius į Europos savanorių tarnybą, ir *au pair* auklėms, kad jie galėtų paprasčiau atvykti ir gyventi ir kad būtų užtikrintos jų teisės;
- (22) jei valstybės narės nusprendžia taikyti šią direktyvą mokiniams, jos yra raginamos užtikrinti, kad nacionalinė priėmimo procedūra mokytojams, išimtinai lydintiems mokinius vykdant mokinių mainų programą arba edukacinį projektą, atitiktų šioje direktyvoje numatytą mokiniams taikomą procedūrą;

⁽¹⁾ OL C 372, 2011 12 20, p. 36.

⁽²⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/66/ES dėl bendrovės viduje perkeliamų trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo sąlygų (OL L 157, 2014 5 27, p. 1).

- (23) dalyvavimas *Au pair* programoje skatina žmonių tarpusavio ryšius, nes trečiosios šalies piliečiams suteikiama galimybė gerinti kalbų igūdžius, daugiau sužinoti apie valstybes nares ir plėtoti kultūrinius ryšius su jomis. Tuo pačiu metu *au pair* auklėmis dirbantiems trečiųjų šalių piliečiams gali kilti išnaudojimo pavojus. Siekiant užtikrinti sąžiningą elgesį su *au pair* auklėmis ir atsižvelgti į specifinius jų poreikius, valstybės narės turėtų turėti galimybę taikyti šios direktyvos nuostatas, susijusias su *au pair* auklių atvykimu ir gyvenimu;
- (24) jeigu trečiųjų šalių piliečiai gali įrodyti, jog savo buvimo atitinkamoje valstybėje narėje laikotarpiu jie gauna išteklius – gaunamus kaip subsidija, studijų stipendija ar stipendija, galiojanti darbo sutartis, įpareigojantis pasiūlymas dėl darbo arba mokinių mainų programą vykdančios organizacijos, stažuotojus priimančio subjekto, savanoriškos tarnybos programą vykdančios organizacijos, priimančiosios šeimos arba organizacijos, tarpininkaujantios *au pair* auklėmis, finansinis išsipareigojimas – valstybės narės turėtų į tokius išteklius atsižvelgti vertindamos, ar turima pakankamai lėšų. Valstybės narės turėtų turėti galimybę nustatyti orientacinę sumą, kurią jos laiko „pakankamomis lėšomis“, kuri gali skirtis kiekvienai atitinkamai trečiųjų šalių piliečių kategorijai;
- (25) valstybės narės raginamos leisti prašytojui dokumentus ir informaciją pateikti oficialiaja Sąjungos kalba, kuri nėra jų valstybinė kalba ar kalbos, ir kurią atitinkama valstybė narė nustatė;
- (26) valstybės narės turėtų turėti galimybę numatyti patvirtinimo procedūrą viešoms arba privačioms mokslinių tyrimų organizacijoms (arba abejoms), pageidaujantioms priimti trečiosios šalies pilietybę turinčius tyrėjus, arba aukštojo mokslo įstaigoms, pageidaujantioms priimti trečiosios šalies pilietybę turinčius studentus. Šis patvirtinimas turėtų būti vykdomas laikantis atitinkamos valstybės narės nacionalinėje teisėje arba administracinėje praktikoje nustatytos tvarkos. Prašymų teikimas patvirtintoms mokslinių tyrimų organizacijoms arba aukštojo mokslo įstaigoms turėtų būti supaprastintas ir jis turėtų paspartinti trečiųjų šalių piliečių, atvykstančių į Sąjungą mokslinių tyrimų ar studijų tikslu, atvykimą;
- (27) valstybės narės turėtų turėti galimybę numatyti patvirtinimo procedūrą atitinkamiems priimantiesiems subjektams, pageidaujantiems priimti trečiosios šalies pilietybę turinčius mokinius, stažuotojus ar savanorius. Valstybės narės turėtų turėti galimybę šią procedūrą taikyti kai kurioms arba visoms priimančiųjų subjektų kategorijoms. Šis patvirtinimas turėtų būti vykdomas laikantis atitinkamos valstybės narės nacionalinėje teisėje arba administracinėje praktikoje nustatytos tvarkos. Prašymus teikiant patvirtintiems priimantiesiems subjektams turėtų būti paspartintas trečiųjų šalių piliečių, atvykstančių į Sąjungą stažavimosi, savanoriškos tarnybos arba mokinių mainų programų ar edukacinių projektų tikslu, atvykimas;
- (28) jei valstybės narės nustato patvirtinimo procedūras priimantiesiems subjektams, jos turėtų turėti galimybę nuspręsti leisti priimti asmenis tik per patvirtintus priimančiuosius subjektus arba nustatyti patvirtinimo procedūrą, tuo pat metu leidžiamas priimti asmenis ir per nepatvirtintus priimančiuosius subjektus;
- (29) šia direktyva neturėtų būti daroma poveikio valstybių narių teisei išduoti leidimus trečiųjų šalių piliečiams, kuriems ši direktyva netaikoma, studijų, mokslinių tyrimų ar stažavimosi tikslais, kurie nereglamentuojami šia direktyva;
- (30) įvykdžius visas bendrąsias ir specialiąsias priėmimo sąlygas valstybės narės turėtų per nustatytą terminą išduoti leidimą. Jeigu valstybė narė išduoda leidimus gyventi tik savo teritorijoje, o visos šioje direktyvoje nustatytos su priėmimu susijusios sąlygos yra įvykdytos, valstybė narė turėtų išduoti atitinkamam trečiosios šalies piliečiui reikalingą vizą ir turėtų užtikrinti, kad kompetentingos institucijos veiksmingai bendradarbiautų tuo tikslu. Tuo atveju, kai valstybė narė neišduoda vizų, ji turėtų suteikti atitinkamam trečiosios šalies piliečiui lygiavertį atvykimą leidžiantį leidimą;
- (31) leidimuose turėtų būti nurodytas atitinkamo trečiosios šalies piliečio statusas. Valstybės narės turėtų turėti galimybę nurodyti papildomą informaciją spausdinta forma arba saugoti tokią informaciją elektronine forma, su sąlyga, kad tuo nebus nustatomos papildomos sąlygos;
- (32) skirtingi leidimų galiojimo laikotarpiai pagal šią direktyvą turėtų atitikti kiekvienos kategorijos trečiųjų šalių piliečių, kuriems taikoma ši direktyva, buvimo specifinį pobūdį;

- (33) valstybės narės turėtų turėti teisę nustatyti, kad bendra studentų gyvenimo šalyje trukmė neviršytų ilgiausios studijų trukmės, kaip numatyta nacionalinėje teisėje. Šiuo atžvilgiu ilgiausia studijų trukmė taip pat galėtų apimti, jei tai numatyta atitinkamos valstybės narės nacionalinėje teisėje, galimą studijų pratęsimą, siekiant pakartoti vienus ar daugiau mokslo metų;
- (34) valstybės narės turėtų turėti galimybę imti iš prašytojų prašymo išduoti leidimą ir pranešimų tvarkymo mokesčių. Mokesčių lygis neturėtų būti neproporcingas ar per didelis, kad nesudarytų kliūčių siekti šios direktyvos tikslų;
- (35) trečiųjų šalių piliečiams, kuriems taikoma ši direktyva, suteiktos teisės neturėtų priklausyti nuo leidimo, kurį išduoda kiekviena valstybė narė, formos;
- (36) turėtų būti galima atsisakyti priimti asmenį šioje direktyvoje nustatytais tikslais dėl deramai pagrįstų priežasčių. Visų pirma turėtų būti galima atsisakyti priimti asmenį, jeigu valstybė narė mano, remdamasi faktų įvertinimu, kad atitinkamas trečiosios šalies pilietis konkrečiu atveju ir atsižvelgiant į proporcingumo principą kelia potencialią grėsmę viešajai tvarkai, visuomenės saugumui ar visuomenės sveikatai;
- (37) šios direktyvos tikslas nėra reguliuoti trečiųjų šalių piliečių priėmimo bei gyvenimo įsidarbinimo tikslu ir ja nesiekama suderinti nacionalinės teisės arba praktikos, kiek tai susiję su darbuotojų statusu. Tačiau įmanoma, kad kai kuriose valstybėse narėse laikoma, kad tam tikros trečiųjų šalių piliečių kategorijos, kurioms taikoma ši direktyva, yra susijusios darbo santykiais remiantis nacionaline teise, kolektyvinėmis sutartimis ar praktika. Kai valstybė narė laiko, kad trečiųjų šalių pilietybę turintys tyrėjai, savanoriai, stažuotojai arba *au pair* auklės yra susiję darbo santykiais, ta valstybė narė turėtų išlaikyti teisę nustatyti atitinkamos kategorijos ar kategorijų asmenų priėmimo apimtį pagal SESV 79 straipsnio 5 dalį;
- (38) jei trečiosios šalies pilietis tyrėjas, savanoris ar *au pair* auklė teikia prašymą dėl priėmimo, kad pradėtų darbo santykius valstybėje narėje, ta valstybė narė turėtų turėti galimybę atlikti tyrimą, iš kurio būtų matyti, kad į darbo vietą negalima rasti darbo jėgos vidaus darbo rinkoje;
- (39) studentų atžvilgiu priėmimo apimtys neturėtų būti taikomos, nes, net jei jiems leidžiama dirbti studijų metu, pagal šioje direktyvoje numatytas sąlygas jie prašo būti priimti į valstybių narių teritoriją užsiimti savo pagrindine veikla – dieninėmis studijomis, kurios galėtų apimti privalomą stažuotę;
- (40) jei tyrėjas, savanoris, stažuotojas ar *au pair* auklė, po to, kai buvo priimti į atitinkamos valstybės narės teritoriją, pateikia prašymą pratęsti leidimą pradėti darbo santykius arba juos tęsti atitinkamoje valstybėje narėje, išskyrus tyrėją, kuris tęsia savo darbo santykius su tuo pačiu priimančiuoju subjektu, ta valstybė narė turėtų turėti galimybę atlikti tyrimą, iš kurio būtų matyti, kad į darbo vietą negalima rasti darbo jėgos vidaus darbo rinkoje;
- (41) iškilus abejonėms dėl prašymo dėl priėmimo pagrindimo, valstybės narės turėtų turėti galimybę atlikti atitinkamus patikrinimus arba pareikalauti įrodymų, kad galėtų kiekvienu konkrečiu atveju įvertinti numatomus prašytojo mokslinius tyrimus, studijas, stažavimąsi, savanorišką tarnybą, mokinių mainų programą, edukacinį projektą arba darbą *au pair* aukle ir kovoti su piktnaudžiavimu šioje direktyvoje nustatyta tvarka ir netinkamu jos taikymu;
- (42) jei pateikta informacija yra neišsami, valstybės narės per pagrįstą laikotarpį turėtų pranešti prašytojui, kokia papildoma informacija yra reikalinga, ir nustatyti pagrįstą terminą tokiai informacijai pateikti. Jei papildoma informacija nepateikiama per tą terminą, prašymas gali būti atmestas;
- (43) nacionalinės valdžios institucijos turėtų pranešti prašytojui apie sprendimą dėl jų prašymo. Jos turėtų pranešti raštu kuo skubiau, ne vėliau kaip per šioje direktyvoje nurodytą laikotarpį;
- (44) šia direktyva siekiama sudaryti palankesnes sąlygas tyrėjų ir studentų judumui ES viduje, *inter alia*, sumažinant su judumu keliose valstybėse narėse susijusią administracinę naštą. Šiuo tikslu šia direktyva sukuriama speciali

judumo ES viduje schema, pagal kurią trečiosios šalies pilietis, turintis pirmosios valstybės narės išduotą leidimą mokslinių tyrimų arba studijų tikslu, turi teisę atvykti, atlikti mokslinių tyrimų ar studijų dalį ir būti vienoje arba keliose antrosiose valstybėse narėse pagal judumą reglamentuojančias šios direktyvos nuostatas;

- (45) siekiant sudaryti galimybes tyrėjams lengvai judėti iš vienos mokslinių tyrimų organizacijos į kitą mokslinių tyrimų tikslu, jų trumpalaikis judumas turėtų apimti buvimą antrosiose valstybėse narėse iki 180 dienų bet kuriuo 360 dienų laikotarpiu kiekvienoje iš valstybių narių. Ilgalaikis tyrėjų judumas turėtų apimti buvimą vienoje ar keliose antrosiose valstybėse narėse ilgiau nei 180 dienų kiekvienoje iš valstybių narių. Tyrėjų šeimos nariams turėtų būti suteikta teisė lydėti tyrėją judumo laikotarpiu. Jų judumo procedūra turėtų būti suderinta su jų lydimo tyrėjo procedūra;
- (46) studentų, kuriems taikomos Sąjungos arba daugiašalės programos arba dviejų ar daugiau aukštojo mokslo įstaigų susitarimas, atveju, siekiant užtikrinti jų studijų tęstinumą, šioje direktyvoje turėtų būti numatytas judumas vienoje arba keliose antrosiose valstybėse narėse laikotarpiu iki 360 dienų kiekvienoje iš valstybių narių;
- (47) jei tyrėjas arba studentas, remdamasis pranešimo procedūra, persikelia į antrąją valstybę narę ir jam reikia dokumento, kuris padėtų jam gauti paslaugas ir įgyti teises, antroji valstybė narė turėtų turėti galimybę išduoti dokumentą, kuriame patvirtinama, kad tyrėjas ar studentas turi teisę būti tos valstybės narės teritorijoje. Toks dokumentas neturėtų būti papildoma sąlyga siekiant pasinaudoti šioje direktyvoje numatytais teisėmis ir turėtų būti tik deklaracinio pobūdžio;
- (48) nors šia direktyva nustatyta specialia judumo schema turėtų būti nustatyta savarankiškos taisyklės dėl asmens atvykimo ir buvimo mokslinių tyrimų ar studijų tikslu valstybėse narėse, kurios nėra pradinį leidimą išdavusios valstybės narės, visos kitos atitinkamomis Šengeno *acquis* nuostatomis nustatytos taisyklės, kuriomis reglamentuojamas asmenų judėjimas per sienas, turėtų būti taikomos toliau;
- (49) jei leidimą išduoda valstybė narė, kuri taiko ne visą Šengeno *acquis*, ir tyrėjas, jo šeimos nariai arba studentas judumo ES viduje pagrindu kerta išorės sieną, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2016/399 ⁽¹⁾, valstybė narė turėtų turėti teisę pareikalauti įrodymų, kad tyrėjas arba studentas vyksta į jos teritoriją mokslinių tyrimų arba studijų tikslu arba kad šeimos nariai vyksta į jos teritoriją dėl to, kad jie lydi tyrėją judumo pagrindu. Be to, išorės sienos kirtimo atveju, kaip apibrėžta Reglamente (ES) 2016/399, valstybės narės, kurios taiko visą Šengeno *acquis*, turėtų patikrinti duomenis Šengeno informacinėje sistemoje ir turėtų neleisti atvykti asmenims, dėl kurių sistemoje pateiktas perspėjimas draudimo atvykti ar būti tikslu, kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1987/2006 ⁽²⁾, arba pareikšti prieštaravimą dėl tokių asmenų judumo;
- (50) šia direktyva antrosioms valstybėms narėms turėtų būti leidžiama pareikalauti, kad tyrėjas arba studentas, kuris juda gavęs pirmosios valstybės narės išduotą leidimą ir kuris neatitinka arba nebeatitinka judumo sąlygų, paliktų jų teritoriją. Jei tyrėjas arba studentas turi galiojančią pirmosios valstybės narės išduotą leidimą, antroji valstybė narė turėtų turėti galimybę pareikalauti, kad tas tyrėjas arba studentas grįžtų į pirmąją valstybę narę, pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/115/EB ⁽³⁾. Jei judumas antrojoje valstybėje narėje leidžiamas remiantis pirmojoje valstybėje narėje išduotu leidimu ir tas leidimas yra panaikintas arba jo galiojimas baigėsi judumo laikotarpio metu, antroji valstybė narė turėtų turėti galimybę nuspręsti tyrėją arba studentą grąžinti į trečiąją šalį pagal Direktyvą 2008/115/EB arba nedelsiant pareikalauti, kad pirmoji valstybė narė leistų tyrėjui arba studentui pakartotinai atvykti į jos teritoriją. Pastaruoju atveju pirmoji valstybė narė turėtų tyrėjui arba studentui išduoti dokumentą, leidžiantį pakartotinai atvykti į jos teritoriją;
- (51) viena vertus, Sąjungos imigracijos politika bei taisyklės ir, kita vertus, Sąjungos politika bei programos, skatinančios tyrėjų ir studentų judumą Sąjungos lygmeniu, turėtų labiau papildyti viena kitą. Valstybės narės, nustatydamos tyrėjams ir studentams išduoto leidimo galiojimo laikotarpį, turėtų atsižvelgti į planuojamą judumą į kitas valstybes nares pagal nuostatas dėl judumo. Tyrėjams ir studentams, kuriems taikomos Sąjungos arba

⁽¹⁾ 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/399, dėl taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Sąjungos kodekso (Šengeno sienų kodeksas) (OL L 77, 2016 3 23, p. 1).

⁽²⁾ 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1987/2006 dėl antrosios kartos Šengeno informacinės sistemos (SIS II) sukūrimo, veikimo ir naudojimo (OL L 381, 2006 12 28, p. 4).

⁽³⁾ 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/115/EB dėl bendrų nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių grąžinimo standartų ir tvarkos valstybėse narėse (OL L 348, 2008 12 24, p. 98).

daugiašalės programos, kurios apima judumo priemones, arba dviejų ar daugiau aukštojo mokslo įstaigų susitarimai, turėtų būti suteikta teisė gauti leidimus, kurių galiojimo trukmė yra ne trumpesnė nei dveji metai, jei jie tenkina atitinkamas tam laikotarpiui priėmimo sąlygas;

- (52) tam, kad studentai galėtų padengti dalį savo studijų išlaidų ir, jei įmanoma, įgyti praktinės patirties, studijų metu jiems turėtų būti suteikta galimybė įsidarbinti valstybėje narėje, kurioje studijuojama, šioje direktyvoje nustatytais sąlygomis. Tuo tikslu studentams turėtų būti leidžiama dirbti tam tikrą minimalų valandų skaičių, kaip nustatyta šioje direktyvoje. Studentų įdarbinimo principas turėtų būti bendra taisyklė. Tačiau išimtinėmis aplinkybėmis valstybėms narėms reikėtų suteikti galimybę atsižvelgti į savo nacionalinių darbo rinkų padėtį;
- (53) siekiant ateityje turėti aukštos kvalifikacijos darbuotojų, studentai, kurie baigia studijas Sąjungoje, turėtų turėti galimybę pasilikti atitinkamos valstybės narės teritorijoje šioje direktyvoje nurodytą laikotarpį, kad galėtų išsiaiškinti įsidarbavimo galimybes arba įkurti verslą. Tokią galimybę taip pat turėtų turėti tyrėjai, baigę priėmimo susitarime nurodytą mokslinių tyrimų veiklą. Kad tuo tikslu būtų išduotas leidimas gyventi, studentų ir tyrėjų gali būti paprašyta pateikti įrodymus pagal šios direktyvos reikalavimus. Kai valstybės narės jiems išduoda tokį leidimą gyventi, jie nebelaikomi tyrėjais ar studentais, kaip apibrėžta šioje direktyvoje. Praėjus šioje direktyvoje nustatytam minimaliam laikotarpiui, valstybės narės turėtų turėti galimybę patikrinti, ar jie iš tikrųjų turi galimybę įsidarbinti ar pradėti verslą. Ši galimybė nedaro poveikio kitoms prievolėms teikti ataskaitas, nustatytoms nacionalinėje teisėje kitais tikslais. Suteikus leidimą su tikslu išsiaiškinti darbo arba verslo įkūrimo galimybes, turėtų būti automatiškai suteikiama teisė įsidarbinti arba įkurti verslą. Kai trečiosios šalies pilietis, kuriam buvo išduotas leidimas likti teritorijoje su tikslu ieškoti darbo arba įkurti verslą, pateikia prašymą išduoti darbo leidimą, valstybės narės turėtų pasilikti teisę atsižvelgti į padėtį jų darbo rinkoje;
- (54) teisingas požiūris į trečiųjų šalių piliečius, kuriems taikoma ši direktyva, turėtų būti užtikrinamas pagal SESV 79 straipsnį. Tyrėjams turėtų būti taikomas vienodas požiūris kaip ir atitinkamos valstybės narės piliečiams, kaip numatyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/98/ES⁽¹⁾ 12 straipsnio 1 ir 4 dalyse, paliekant galimybę tai valstybei narei apriboti vienodo požiūrio taikymą konkrečiais šioje direktyvoje numatytais atvejais. Direktyva 2011/98/ES, įskaitant toje direktyvoje numatytus apribojimus, ir toliau turėtų būti taikoma studentams. Direktyva 2011/98/ES turėtų būti taikoma stažuotojams, savanoriams ir *au pair* auklėms, kai laikoma, kad atitinkamoje valstybėje narėje jie yra susiję darbo santykiais. Stažuotojams, savanoriams ir *au pair* auklėms, kai laikoma, kad jie nėra susiję darbo santykiais atitinkamoje valstybėje narėje, taip pat ir mokiniams turėtų būti taikomas vienodas požiūris, taikomas atitinkamos valstybės narės piliečiams minimalių teisių atžvilgiu, kaip numatyta šioje Direktyvoje. Tai apima galimybę gauti prekes ir paslaugas, kuri neapima studijų ar profesinio rengimo stipendijų ar paskolų;
- (55) vienodas požiūris, taikomas tyrėjams ir studentams, taip pat stažuotojams, savanoriams ir *au pair* auklėms, kai laikoma, kad atitinkamoje valstybėje narėje jie yra susiję darbo santykiais, apima vienodą požiūrį socialinės apsaugos srityse, kurios išvardytos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004⁽²⁾ 3 straipsnyje. Šia direktyva nėra derinami valstybių narių socialinės apsaugos teisės aktai. Pagal ją vienodo požiūrio principas socialinės apsaugos srityje taikomas tik tiems trečiųjų šalių piliečiams, kurie patenka į jos taikymo sritį. Be to, šia direktyva nesuteikiamos teisės tais atvejais, kuriems netaikoma Sąjungos teisė, kaip antai trečiojoje šalyje gyvenančių šeimos narių atveju. Tačiau tai neturėtų daryti poveikio maitintojo netekusių asmenų, įgijusių teises iš trečiosios šalies piliečių, kuriems taikoma ši direktyva, teisei gyvenant trečiojoje šalyje atitinkamais atvejais gauti maitintojo netekimo pensiją;
- (56) daugelyje valstybių narių teisė į išmokas šeimai siejama su sąlyga, kad turi būti tam tikras ryšys su ta valstybe nare, kadangi išmokos yra skirtos teigiamai demografinėi raidai remti, kad būtų užtikrinta būsima tos valstybės narės darbo jėga. Todėl šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis valstybės narės teisei tam tikromis sąlygomis apriboti vienodo požiūrio taikymą išmokų šeimai atžvilgiu, kai tyrėjas ir jį lydintys šeimos nariai toje valstybėje narėje būna laikinai;

(¹) 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/98/ES dėl vienos prašymų išduoti vieną leidimą trečiųjų šalių piliečiams gyventi ir dirbti valstybės narės teritorijoje pateikimo procedūros ir dėl valstybėje narėje teisėtai gyvenančių trečiųjų šalių darbuotojų bendrų teisių (OL L 343, 2011 12 23, p. 1).

(²) 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo (OL L 166, 2004 4 30, p. 1).

- (57) judumo tarp valstybių narių atveju taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1231/2010 ⁽¹⁾. Šia direktyva neturėtų būti suteikiama daugiau teisių, nei jau numatyta galiojančiuose Sąjungos socialinės apsaugos teisės aktuose, trečiųjų šalių piliečiams, kurie susiję su daugiau nei viena valstybe nare;
- (58) ši direktyva turėtų būti taikoma nedarant poveikio palankesnėms nuostatomis, numatytoms Sąjungos teisėje ir taikomuose tarptautiniuose teisės aktuose;
- (59) šioje direktyvoje numatytus leidimus gyventi turėtų išduoti valstybių narių kompetentingos institucijos, naudodamos Tarybos reglamente (EB) Nr. 1030/2002 ⁽²⁾ nustatytą vienodą formą;
- (60) kiekviena valstybė narė turėtų užtikrinti, kad plačiai visuomenei, ypač internete, būtų teikiama tinkama ir reguliariai atnaujinama informacija apie šios direktyvos tikslais patvirtintus priimančiuosius subjektus ir apie trečiųjų šalių piliečių priėmimo į valstybių narių teritoriją šios direktyvos tikslais sąlygas ir tvarką;
- (61) šioje direktyvoje gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, pripažintų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje pagal Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 6 straipsnį;
- (62) valstybės narės turėtų įgyvendinti šios direktyvos nuostatas nediskriminuodamos asmenų dėl lyties, rasės, odos spalvos, tautinės ar socialinės kilmės, genetinių bruožų, kalbos, religijos ar tikėjimo, politinių ar kitokių pažiūrų, priklausymo tautinei mažumai, turtinės padėties, gimimo, negalios, amžiaus ar seksualinės orientacijos;
- (63) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. Bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų ⁽³⁾ valstybės narės pagrįstais atvejais išipareigojo prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (64) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. nustatyti trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir gyvenimo mokslinių tyrimų, studijų, stažavimosi ir Europos savanorių tarnybos tikslais sąlygas, kaip privalomas nuostatas, ir mokinių mainų, savanoriškos tarnybos, išskyrus Europos savanorių tarnybą, arba dalyvavimo *Au pair* programoje sąlygas, kaip neprivalomas nuostatas, valstybės narės negali deramai pasiekti, ir kadangi dėl jo masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi ES sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (65) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 1 ir 2 straipsnius bei 4a straipsnio 1 dalį ir nedarant poveikio to protokolo 4 straipsniui, tos valstybės narės nedalyvauja priimant šią direktyvą ir ji nėra joms privaloma ar taikoma;
- (66) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šią direktyvą ir ji nėra jai privaloma ar taikoma;
- (67) įpareigojimas dėl perkėlimo į nacionalinę teisę turėtų apsiriboti tik tomis nuostatomis, kurios iš esmės pakeistos, palyginti su direktyvų 2004/114/EB ir 2005/71/EB nuostatomis. Pareiga perkelti nepakeistas nuostatas kyla iš tų direktyvų;

⁽¹⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1231/2010, kuriuo išplečiamas Reglamentas (EB) Nr. 883/2004 ir Reglamentas (EB) Nr. 987/2009 taikymas trečiųjų šalių piliečiams, kuriems tie reglamentai dar netaikomi tik dėl jų pilietybės (OL L 344, 2010 12 29, p. 1).

⁽²⁾ 2002 m. birželio 13 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1030/2002, nustatantis vienodą leidimų apsigyventi trečiųjų šalių piliečiams formą (OL L 157, 2002 6 15, p. 1).

⁽³⁾ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

- (68) ši direktyva neturėtų daryti poveikio valstybių narių prievolėms, susijusioms su I priedo B dalyje nurodytų direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminais ir taikymo pradžios datomis,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

Šia direktyva nustatomos:

- a) trečiųjų šalių piliečių ir, kai taikoma, jų šeimos narių atvykimo į valstybių narių teritoriją bei gyvenimo joje ilgesnį nei 90 dienų laikotarpį mokslinių tyrimų, studijų, stažavimosi ar savanoriškos tarnybos Europos savanorių tarnyboje ir, jei taip nusprendžia valstybės narės, mokinių mainų programų arba edukacinių projektų, savanoriškos tarnybos, kuri nėra Europos savanorių tarnyba, ar *Au pair* programos tikslu sąlygos ir teisės;
- b) a punkte nurodytų tyrėjų ir, jei taikoma, jų šeimos narių bei studentų atvykimo į kitas valstybes nares nei ta, kuri, remdamasi šia direktyva, pirmoji suteikė trečiosios šalies piliečiui leidimą, bei gyvenimo jose sąlygos ir teisės.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma trečiųjų šalių piliečiams, kurie teikia prašymą dėl priėmimo arba buvo priimti į valstybės narės teritoriją mokslinių tyrimų, studijų, stažavimosi ar savanoriškos tarnybos Europos savanorių tarnyboje tikslu. Valstybės narės taip pat gali nuspręsti šios direktyvos nuostatas taikyti trečiųjų šalių piliečiams, kurie teikia prašymą dėl priėmimo mokinių mainų programos arba edukacinio projekto, savanoriškos tarnybos, kuri nėra Europos savanorių tarnyba, arba *Au pair* programos tikslu.

2. Ši direktyva netaikoma trečiųjų šalių piliečiams:

- a) kurie prašo tarptautinės apsaugos ar kuriems suteikta tarptautinė apsauga pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/95/ES ⁽¹⁾, arba kuriems suteikta laikina apsauga pagal Tarybos direktyvą 2001/55/EB ⁽²⁾ valstybėje narėje;
- b) kurių išsiuntimas buvo sustabdytas dėl faktinių ar teisinių priežasčių;
- c) kurie yra Sąjungos piliečių, kurie naudojami laisvo asmenų judėjimo Sąjungoje teise, šeimos nariai;
- d) kurie turi ilgalaikio gyventojų statusą valstybėje narėje pagal Tarybos direktyvą 2003/109/EB ⁽³⁾;
- e) kurie kartu su savo šeimos nariais, nepriklausomai nuo jų pilietybės, pagal Sąjungos bei jos valstybių narių ir trečiųjų šalių arba Sąjungos ir trečiųjų šalių susitarimus naudojami tokiomis pačiomis teisėmis laisvai judėti, kaip ir Sąjungos piliečiai;
- f) kurie kaip darbuotojai-stažuotojai atvyksta į Sąjungą juos perkeliant bendrovės viduje pagal Direktyvą 2014/66/ES;
- g) kurie priimami kaip aukštos kvalifikacijos darbuotojai pagal Tarybos direktyvą 2009/50/EB ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/95/ES dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo prie tarptautinės apsaugos gavėjų, vienodo statuso pabėgėliams arba papildomą apsaugą galintiems gauti asmenims ir suteikiamos apsaugos pobūdžio reikalavimų (OL L 337, 2011 12 20, p. 9).

⁽²⁾ 2001 m. liepos 20 d. Tarybos direktyva 2001/55/EB dėl minimalių normų, suteikiant perkeltiesiems asmenims laikiną apsaugą esant masiniam srautui, ir dėl priemonių, skatinančių valstybių narių tarpusavio pastangų priimant tokius asmenis ir atsakant už tokio veiksmo padarinius pusiausvyrą (OL L 212, 2001 8 7, p. 12).

⁽³⁾ 2003 m. lapkričio 25 d. Tarybos direktyva 2003/109/EB dėl trečiųjų valstybių piliečių, kurie yra ilgalaikiai gyventojai, statuso (OL L 16, 2004 1 23, p. 44).

⁽⁴⁾ 2009 m. gegužės 25 d. Tarybos direktyva 2009/50/EB dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo sąlygų siekiant dirbti aukštos kvalifikacijos darbą (OL L 155, 2009 6 18, p. 17).

3 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šioje direktyvoje taikomos šios terminų apibrėžtys:

- 1) trečiosios šalies pilietis – asmuo, kuris nėra Sąjungos pilietis, kaip apibrėžta SESV 20 straipsnio 1 dalyje;
- 2) Tyrėjas – trečiosios šalies pilietis, kuris turi daktaro laipsnį arba atitinkamą aukštojo mokslo kvalifikaciją, suteikiančią tam trečiosios šalies piliečiui teisę dalyvauti doktorantūros programose, kuri mokslinių tyrimų organizacija pasirenka ir kuris priimtas į valstybės narės teritoriją mokslinių tyrimų veiklai, kuriai paprastai reikia tokios kvalifikacijos, vykdyti;
- 3) Studentas – trečiosios šalies pilietis, kuris buvo priimtas į aukštojo mokslo įstaigą ir priimtas į valstybės narės teritoriją užsiimti savo pagrindine veikla – dieninėmis studijomis, po kurių suteikiama tos valstybės narės pripažįstama aukštojo mokslo kvalifikacija, įskaitant diplomus, pažymėjimus arba daktaro laipsnį, gaunamus aukštojo mokslo įstaigoje, kurios pagal nacionalinę teisę gali apimti tokioms studijoms skirtus parengiamuosius kursus arba privalomą stažuotę;
- 4) Mokinys – trečiosios šalies pilietis, kuris pagal mokinių mainų programą ar edukacinį projektą, kuri vykdo švietimo įstaiga pagal nacionalinę teisę ar administracinę praktiką, priimtas į valstybės narės teritoriją mokytis pagal pripažintą valstybinę ar regioninę vidurinio mokslo programą, atitinkančią Tarptautinio standartizuoto švietimo klasifikatoriaus 2 arba 3 lygį;
- 5) stažuotojas – trečiosios šalies pilietis, kuris turi aukštojo mokslo laipsnį arba studijuoja pagal studijų programą trečiojoje šalyje, po kurios suteikiamas aukštojo mokslo laipsnis, ir kuris priimtas į valstybės narės teritoriją stažavimosi programai, kad gautų žinių, įgytų praktikos ir patirties profesinėje aplinkoje;
- 6) savanoris – trečiosios šalies pilietis, kuris priimtas į valstybės narės teritoriją dalyvauti savanoriškos tarnybos programoje;
- 7) savanoriškos tarnybos programa – praktinio solidarumo veiksmų programa, paremta atitinkamos valstybės narės arba Sąjungos pripažįstama tokia programa, kuria siekiama visuotinės svarbos tikslų nesiekiant pelno ir kurioje veiksmai nėra atlyginami, išskyrus išlaidų kompensavimą ir (arba) kišenpinigius;
- 8) *au pair* auklė – trečiosios šalies pilietė arba pilietis, valstybės narės teritorijoje laikinai priimamas šeimos, kurioje jis arba ji mainais dirba nesunkius namų ruošos darbus ir rūpinasi vaikais, kad galėtų tobulinti savo kalbinius įgūdžius ir geriau susipažinti su atitinkama valstybe nare;
- 9) moksliniai tyrimai – sistemingas kūrybinis darbas, kuriuo siekiama padidinti žinių visumą, įskaitant žmogaus, kultūros ir visuomenės pažinimą, ir šios žinių visumos naudojimas naujovėms kurti;
- 10) mokslinių tyrimų organizacija – mokslinius tyrimus atliekanti vieša arba privati organizacija;
- 11) švietimo įstaiga – vieša arba privati vidurinio mokslo įstaiga, kuri yra pripažinta atitinkamos valstybės narės arba kurios studijos yra pripažįstamos vadovaujantis nacionaline teise ar administracine praktika remiantis skaidriais kriterijais, ir kuri dalyvauja mokinių mainų programoje arba edukaciniame projekte šioje direktyvoje nustatytais tikslais;
- 12) edukacinis projektas – edukacinių veiksmų, kuriuos parengė valstybės narės švietimo įstaiga, bendradarbiaudama su panašiomis įstaigomis trečiojoje šalyje, ir kurių tikslas – susipažinti su vienas kito kultūra ir keistis žiniomis, rinkinys;
- 13) aukštojo mokslo įstaiga – bet kurio tipo aukštojo mokslo įstaiga, kuri yra pripažinta arba laikoma tokia pagal nacionalinę teisę ir kuri, laikantis nacionalinės teisės arba praktikos, suteikia pripažintus aukštojo mokslo laipsnius ar kitas pripažintas tretinio lygio kvalifikacijas, nepriklausomai nuo to, kaip tokios įstaigos gali būti vadinamos, arba įstaiga, kuri, laikantis nacionalinės teisės arba praktikos, teikia tretinio lygio profesinį mokymą ar rengimą;
- 14) priimantysis subjektas – mokslinių tyrimų organizacija, aukštojo mokslo įstaiga, švietimo įstaiga, už savanoriškos tarnybos programą atsakinga organizacija ar stažuotojus priimantis subjektas, kuriam yra priskirtas trečiosios šalies pilietis šios direktyvos tikslais ir kuris yra atitinkamos valstybės narės teritorijoje, nesvarbu, kokia būtų jo teisinė forma, laikantis nacionalinės teisės;
- 15) priimančioji šeima – šeima, kuri laikinai priima *Au pair* programoje dalyvaujančią auklę ir sudaro sąlygas dalyvauti kasdieniame šeimos gyvenime valstybės narės teritorijoje pagal tos šeimos ir *au pair* auklės sudarytą susitarimą;

- 16) darbas – vertimasis veikla, apimančia bet kurios formos darbą, arba darbą, reglamentuojamą pagal nacionalinės teisės aktus ar taikytinas kolektyvines sutartis arba nusistovėjusią praktiką, darbdavio naudai arba jam vadovaujant ar prižiūrint;
- 17) darbdavys – bet koks fizinis arba juridinis asmuo, kurio naudai arba jam vadovaujant ar prižiūrint vykdomas darbas;
- 18) pirmoji valstybė narė – valstybė narė, kuri, vadovaudamasi šia direktyva, pirma suteikia trečiosios šalies piliečiui leidimą;
- 19) antroji valstybė narė – bet kuri valstybė narė, kuri nėra pirmoji valstybė narė;
- 20) Sąjungos arba daugiašalės programos, kurios apima judumo priemones, – Sąjungos arba valstybių narių finansuojamos programos, kuriomis skatinamas trečiųjų šalių piliečių judumas Sąjungoje arba atitinkamose programose dalyvaujančiose valstybėse narėse;
- 21) leidimas – leidimas gyventi arba, jei numatyta nacionalinėje teisėje, ilgalaikė viza, išduoti šios direktyvos tikslais;
- 22) leidimas gyventi – leidimas, kuris išduotas naudojant formą, nustatytą Reglamente (EB) Nr. 1030/2002, ir kuris suteikia jo turėtojui teisę teisėtai būti valstybės narės teritorijoje;
- 23) ilgalaikė viza – leidimas, kurį išduoda valstybė narė, kaip numatyta Šengeno konvencijos (1) 18 straipsnyje, arba kuris išduodamas vadovaujantis valstybių narių, taikančių ne visą Šengeno *acquis*, nacionaline teise;
- 24) šeimos nariai – trečiųjų šalių piliečiai, kaip apibrėžta Direktyvos 2003/86/EB 4 straipsnio 1 punkte.

4 straipsnis

Palankesnės nuostatos

1. Šia direktyva nedaroma poveikio palankesnėms šių susitarimų nuostatomis:
 - a) dvišalių arba daugiašalių Sąjungos arba Sąjungos bei jos valstybių narių ir vienos arba kelių trečiųjų šalių sudarytų susitarimų arba
 - b) dvišalių arba daugiašalių vienos ar kelių valstybių narių ir vienos ar kelių trečiųjų šalių sudarytų susitarimų.
2. Šia direktyva nedaroma poveikio valstybių narių teisei priimti arba toliau taikyti nuostatas, kurios yra palankesnės trečiosios šalies piliečiui, kuriam taikoma ši direktyva, dėl 10 straipsnio 2 dalies a punkto ir 18, 22, 23, 24, 25, 26, 34 ir 35 straipsnių.

II SKYRIUS

PRIĖMIMAS

5 straipsnis

Principai

1. Priimant trečiosios šalies pilietį pagal šią direktyvą patikrinami dokumentais paremti įrodymai, kad trečiosios šalies pilietis atitinka:
 - a) 7 straipsnyje nustatytas bendrąsias sąlygas ir
 - b) 8, 11, 12, 13, 14 arba 16 straipsnyje nustatytas specialiąsias sąlygas.

2. Valstybės narės gali reikalauti, kad prašytojas pateiktų 1 dalyje nurodytus dokumentais paremtus įrodymus viena iš valstybių atitinkamos valstybės narės kalbą arba bet kuria iš oficialiųjų Sąjungos kalbų, kurią nustatė ta valstybė narė.

(1) Konvencija dėl Šengeno susitarimo, 1985 m. birželio 14 d. sudaryto tarp Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos Vyriausybės dėl laisvai praeinančių jų bendrų sienų kontrolės panaikinimo, įgyvendinimo (OL L 239, 2000 9 22, p. 19).

3. Visas bendrąsias ir atitinkamas specialiąsias sąlygas atitinkantis trečiosios šalies pilietis igyja teisę gauti leidimą.

Jeigu valstybė narė išduoda leidimus gyventi tik savo teritorijoje, o visos šioje direktyvoje nustatytos priėmimo sąlygos yra įvykdytos, atitinkama valstybė narė išduoda trečiosios šalies piliečiui reikalingą vizą.

6 straipsnis

Priėmimo apimtys

Šia direktyva nedaroma poveikio valstybės narės teisei pagal SESV 79 straipsnio 5 dalį nustatyti trečiųjų šalių piliečių, nurodytų šios direktyvos 2 straipsnio 1 dalyje, išskyrus studentus, priėmimo apimtį, jei atitinkama valstybė narė mano, kad jie yra arba bus susiję darbo santykiais. Tuo pagrindu prašymas išduoti leidimą gali būti laikomas nepriimtiniu arba būti atmestas.

7 straipsnis

Bendrosios sąlygos

1. Dėl trečiosios šalies piliečio priėmimo pagal šią direktyvą prašytojas:
 - a) pateikia galiojantį kelionės dokumentą, kaip nustatyta nacionalinėje teisėje, ir, jei reikalaujama, prašymą išduoti vizą arba galiojančią vizą arba, kai taikoma, galiojantį leidimą gyventi ar galiojančią ilgalaikę vizą; valstybės narės gali reikalauti, kad kelionės dokumentas galiotų bent jau numatomą buvimo laikotarpį;
 - b) pateikia tėvų sutikimą arba lygiavertį dokumentą numatomam buvimui, jei trečiosios šalies pilietis pagal atitinkamos valstybės narės nacionalinę teisę yra nepilnametis;
 - c) pateikia įrodymus, kad trečiosios šalies pilietis turi sveikatos draudimą nuo visų rūšių rizikos, nuo kurios paprastai draudžiami atitinkamos valstybės narės piliečiai, arba, jei numatyta nacionalinėje teisėje, yra pateikęs prašymą dėl tokio sveikatos draudimo; draudimas turi galioti numatomą buvimo laikotarpį;
 - d) pateikia įrodymus, jei to reikalauja valstybė narė, kad buvo sumokėtas 36 straipsnyje numatytas mokestis už prašymo tvarkymą;
 - e) pateikia atitinkamos valstybės narės reikalaujamus įrodymus, kad planuojamo buvimo joje laikotarpiu trečiosios šalies pilietis turės pakankamai lėšų pragyvenimo išlaidoms padengti nesikreipdamas į valstybės narės socialinės paramos sistemą ir grįžimo kelionės išlaidoms padengti. Tai, ar turima pakankamai lėšų, vertinama nagrinėjant kiekvieną atvejį atskirai ir atsižvelgiama į lėšas, kurios, *inter alia*, gaunamos kaip subsidija, stipendija ar studijų stipendija, pagal galiojančią darbo sutartį ar įpareigojantį darbo pasiūlymą, arba mokinių mainų programą vykdančios organizacijos, stažuotojus priimančios institucijos, savanoriškos tarnybos programą vykdančios organizacijos, priimančiosios šeimos ar *au pair* auklėms tarpininkaujantios organizacijos finansinį įsipareigojimą.
2. Valstybės narės gali reikalauti, kad prašytojas pateiktų atitinkamo trečiosios šalies piliečio adresą jų teritorijoje.

Jei pagal valstybės narės nacionalinę teisę reikalaujama pateikti adresą prašymo pateikimo metu ir atitinkamas trečiosios šalies pilietis dar nežino savo būsimo adreso, valstybės narės priima laikiną adresą. Tokiu atveju trečiosios šalies pilietis pateikia savo nuolatinį adresą ne vėliau kaip leidimo pagal 17 straipsnį išdavimo metu.

3. Valstybės narės gali nurodyti orientacinę sumą, kuri, jų nuomone, atitinka „pakankamas lėšas“, kaip nurodyta 1 dalies e punkte. Tai, ar turima pakankamai lėšų, vertinama nagrinėjant kiekvieną atvejį atskirai.
4. Prašymas pateikiamas ir nagrinėjamas, kai atitinkamas trečiosios šalies pilietis dar negyvena valstybės narės, į kurią jis pageidauja būti priimtas, teritorijoje arba kai trečiosios šalies pilietis jau gyvena toje valstybėje narėje, turėdamas galiojantį leidimą gyventi arba ilgalaikę vizą.

Nukrypstant, valstybė narė, laikydamosi savo nacionalinės teisės, gali priimti pateiktą prašymą, kai atitinkamas trečiosios šalies pilietis neturi galiojančio leidimo gyventi arba ilgalaikės vizos, tačiau jos teritorijoje yra teisėtai.

5. Valstybės narės nusprendžia, ar prašymus turi pateikti trečiosios šalies pilietis, ar priimančysis subjektas, ar bet kuris iš jų.
6. Trečiųjų šalių piliečiai, kurie laikomi keliančiais grėsmę viešajai tvarkai, visuomenės saugumui ar visuomenės sveikatai, nepriimami.

8 straipsnis

Specialiosios sąlygos tyrėjams

1. Be 7 straipsnyje nustatytų bendrųjų sąlygų, dėl trečiosios šalies piliečio priėmimo mokslinių tyrimų veiklos vykdymo tikslu prašytojas pateikia priėmimo susitarimą arba, jei tai numatyta nacionalinėje teisėje, sutartį, laikantis 10 straipsnio.
2. Valstybės narės pagal nacionalinę teisę gali iš mokslinių tyrimų organizacijos reikalauti rašytinio išpareigojimo, kad tuo atveju, jei tyrėjas neteisėtai pasilieka atitinkamos valstybės narės teritorijoje, ta mokslinių tyrimų organizacija turi kompensuoti su jo buvimu ir grįžimu susijusias išlaidas, kurios buvo apmokėtos iš valstybės lėšų. Mokslinių tyrimų organizacijos finansinės atsakomybės laikotarpis baigiasi vėliausiai po šešių mėnesių nuo priėmimo susitarimo galiojimo pabaigos.

Tuo atveju, jei tyrėjo teisė gyventi šalyje yra pratęsta pagal 25 straipsnį, šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytos mokslinių tyrimų organizacijos atsakomybė apribojama iki leidimo gyventi darbo paieškos ar verslo tikslu galiojimo pradžios.
3. Valstybė narė, nustačiusi patvirtinimo procedūrą mokslinių tyrimų organizacijoms pagal 9 straipsnį, prašytojams netaiko reikalavimo pateikti vieną ar kelis dokumentus ar įrodymus, nurodytus šio straipsnio 2 dalyje arba 7 straipsnio 1 dalies c, d ar e punkte, arba 7 straipsnio 2 dalyje, jei trečiųjų šalių piliečius turi priimti patvirtintos mokslinių tyrimų organizacijos.

9 straipsnis

Mokslinių tyrimų organizacijų patvirtinimas

1. Valstybės narės gali nuspręsti nustatyti patvirtinimo procedūrą viešoms ir (arba) privačioms mokslinių tyrimų organizacijoms, pageidaujantioms priimti tyrėją pagal šioje direktyvoje nustatytą priėmimo tvarką.
2. Mokslinių tyrimų organizacijos patvirtinamos laikantis atitinkamos valstybės narės nacionalinėje teisėje arba administracinėje praktikoje nustatytos tvarkos. Mokslinių tyrimų organizacijų prašymai dėl patvirtinimo pateikiami laikantis tos tvarkos ir grindžiamos atitinkamai teisės aktais nustatytais jų uždaviniais arba bendrovės tikslais ir įrodymais, kad jos vykdo mokslinius tyrimus.

Mokslinių tyrimų organizacijos patvirtinamos ne trumpesiam kaip penkerių metų laikotarpiui. Išimtiniais atvejais valstybės narės gali suteikti patvirtinimą trumpesiam laikotarpiui.
3. Valstybė narė, be kitų priemonių, gali atsisakyti pratęsti arba gali nuspręsti panaikinti mokslinių tyrimų organizacijos patvirtinimą, jei:
 - a) mokslinių tyrimų organizacija nebesilaiko šio straipsnio 2 dalyje, 8 straipsnio 2 dalyje ar 10 straipsnio 7 dalyje nustatytų sąlygų;
 - b) patvirtinimas buvo gautas apgaulės būdu arba
 - c) mokslinių tyrimų organizacija priėmimo susitarimą su trečiosios šalies piliečiu pasirašė apgaulės būdu arba aplaidžiai.

Jei atmetamas prašymas dėl pratęsimo arba jei patvirtinimas panaikinamas, atitinkamai organizacijai gali būti draudžiama pakartotinai teikti prašymus patvirtinimui gauti laikotarpiu, kurio trukmė gali būti iki penkerių metų nuo sprendimo dėl atsisakymo pratęsti arba patvirtinimo panaikinimo paskelbimo dienos.

10 straipsnis

Priėmimo susitarimas

1. Mokslinių tyrimų organizacija, pageidaujanti priimti trečiosios šalies pilietį mokslinių tyrimų tikslais, pasirašo su juo priėmimo susitarimą. Valstybės narės gali nustatyti, kad sutartys, kurios apima 2 dalyje ir, kai taikoma, 3 dalyje nurodytus elementus, yra laikomos lygiavertėmis priėmimo susitarimams šios direktyvos tikslais.
2. Priėmimo susitarime nurodoma:
 - a) mokslinių tyrimų veiklos pavadinimas ar tikslas arba mokslinių tyrimų sritis;
 - b) trečiosios šalies piliečio išsipareigojimas stengtis užbaigti mokslinių tyrimų veiklą;
 - c) mokslinių tyrimų organizacijos išsipareigojimas priimti trečiosios šalies pilietį mokslinių tyrimų veiklos užbaigimo tikslu;
 - d) mokslinių tyrimų veiklos pradžios ir pabaigos datos arba numatoma trukmė;
 - e) informacija apie numatomą judėjimą vienoje arba keliose antrosiose valstybėse narėse, jeigu apie judėjimą žinoma pateikiant prašymą pirmojoje valstybėje narėje.
3. Valstybės narės taip pat gali reikalauti, kad priėmimo susitarime būtų nurodyta:
 - a) informacija apie mokslinių tyrimų organizacijos ir tyrėjo teisinį santykį;
 - b) informacija apie tyrėjo darbo sąlygas.
4. Mokslinių tyrimų organizacijos gali pasirašyti priėmimo susitarimus tik jei atitinkami organizacijos padaliniai patvirtino mokslinių tyrimų veiklą, apsvarstę:
 - a) mokslinių tyrimų veiklos tikslą ir numatomą trukmę, taip pat, ar yra būtinų finansinių išteklių jai atlikti;
 - b) trečiosios šalies piliečio kvalifikaciją atsižvelgiant į mokslinių tyrimų tikslus, kurią įrodo patvirtinta kvalifikaciją įrodančio dokumento kopija.
5. Priėmimo susitarimas automatiškai netenka galios, jei trečiosios šalies piliečiui neleidžiama atvykti arba kai tyrėjo ir mokslinių tyrimų organizacijos teisiniai santykiai nutraukiami.
6. Mokslinių tyrimų organizacijos nedelsdamos informuoja atitinkamos valstybės narės kompetentingą instituciją apie bet kokį įvykį, kuris gali sukliudyti įgyvendinti priėmimo susitarimą.
7. Valstybės narės gali numatyti, kad per du mėnesius nuo atitinkamo priėmimo susitarimo galiojimo pabaigos mokslinių tyrimų organizacija turi pateikti tuo tikslu paskirtoms kompetentingoms institucijoms patvirtinimą, jog mokslinių tyrimų veikla buvo atlikta.
8. Valstybės narės savo nacionalinėje teisėje gali nustatyti patvirtinimo panaikinimo arba atsisakymo jį pratęsti pasekmes esamiems priėmimo susitarimams, sudarytiems pagal šį straipsnį, taip pat pasekmes atitinkamų tyrėjų leidimams.

11 straipsnis

Specialiosios sąlygos studentams

1. Be 7 straipsnyje numatytų bendrųjų sąlygų, dėl trečiosios šalies piliečio priėmimo studijų tikslu prašytojas pateikia įrodymus:
 - a) kad trečiosios šalies pilietis yra aukštojo mokslo įstaigos priimtas studijuoti pagal studijų programą;
 - b) kad buvo sumokėti aukštojo mokslo įstaigos nustatyti mokesčiai, jei to reikalauja valstybė narė;
 - c) apie pakankamą kalbos, kuria bus studijuojama, mokėjimą, jei to reikalauja valstybė narė;
 - d) kad trečiosios šalies pilietis turės pakankamai lėšų studijų išlaidoms padengti, jei to reikalauja valstybė narė.
2. Trečiųjų šalių piliečiai, kurie automatiškai, dėl įstojimo į aukštojo mokslo įstaigą, draudžiami sveikatos draudimu nuo visų rūšių rizikos, nuo kurios paprastai draudžiami atitinkamos valstybės narės piliečiai, laikomi atitinkančiais 7 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytą sąlygą.

3. Valstybė narė, kuri nustatė patvirtinimo procedūrą aukštojo mokslo įstaigoms pagal 15 straipsnį, netaiko prašytojams reikalavimo pateikti vieną ar kelis dokumentus ar įrodymus, nurodytus šio straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte arba 7 straipsnio 1 dalies d punkte arba 7 straipsnio 2 dalyje, jei trečiųjų šalių piliečius turi priimti patvirtintos aukštojo mokslo įstaigos.

12 straipsnis

Specialiosios sąlygos mokiniams

1. Be 7 straipsnyje nustatytų bendrųjų sąlygų, dėl trečiosios šalies piliečio priėmimo pagal mokinių mainų programą arba edukacinio projekto tikslu prašytojas pateikia įrodymus:
 - a) dėl to, kad trečiosios šalies pilietis yra ne jaunesnio kaip minimalus ir ne vyresnio kaip maksimalus atitinkamos valstybės narės nustatytas amžius arba ne žemesnėje kaip minimali ir ne aukštesnėje kaip maksimali atitinkamos valstybės narės nustatyta klasė;
 - b) dėl priėmimo į švietimo įstaigą;
 - c) apie dalyvavimą pripažintoje valstybinėje ar regioninėje švietimo programoje pagal mokinių mainų programą arba edukacinį projektą, kuri švietimo įstaiga vykdo pagal nacionalinę teisę arba administracinę praktiką;
 - d) dėl to, kad švietimo įstaiga arba, kiek tai numatyta nacionalinėje teisėje, trečioji šalis prisiima atsakomybę už trečiosios šalies pilietį visą buvimo atitinkamos valstybės narės teritorijoje laikotarpį, visų pirma susijusią su mokymosi išlaidomis;
 - e) dėl to, kad trečiosios šalies pilietis visą jo buvimo laikotarpį bus apgyvendintas šeimoje arba specialiaame būste, esančiame švietimo įstaigoje, arba, kiek tai numatyta nacionalinėje teisėje, bet kokiam kitame būste, kurie tenkina atitinkamos valstybės narės nustatytas sąlygas ir yra parinkti pagal mokinių mainų programos ar edukacinio projekto, kuriuose trečiosios šalies pilietis dalyvauja, taisykles.
2. Valstybės narės gali nuspręsti priimti mokinių mainų programoje arba edukaciniame projekte dalyvaujančius mokinius tik iš tų trečiųjų šalių, kurios numato tą pačią galimybę jų pačių piliečiams.

13 straipsnis

Specialiosios sąlygos stažuotojams

1. Be 7 straipsnyje nustatytų bendrųjų sąlygų, dėl trečiosios šalies piliečio priėmimo stažavimosi tikslu prašytojas:
 - a) pateikia su priimančiuoju subjektu sudarytą stažuotės susitarimą, kuriame numatyta teorinė ir praktinė stažuotė. Valstybės narės gali reikalauti, kad toks stažuotės susitarimas būtų patvirtintas kompetentingos institucijos ir kad sąlygos, kuriomis grindžiamas susitarimas, atitiktų reikalavimus, nustatytus atitinkamos valstybės narės nacionalinėje teisėje, kolektyvinėse sutartyse arba praktikoje. Stažuotės susitarime nurodoma:
 - i) stažuotės programos, įskaitant edukacinę tikslą arba mokymosi komponentus, aprašymas;
 - ii) stažuotės trukmė;
 - iii) stažuotės vieta ir priežiūros sąlygos;
 - iv) stažuotės valandos ir
 - v) teisiniai stažuotojo ir priimančiojo subjekto santykiai;
 - b) pateikia įrodymus, kad dvejų metų iki prašymo pateikimo datos laikotarpiu yra įgijęs aukštojo mokslo laipsnį arba studijuoja, o po tų studijų suteikiamas aukštojo mokslo laipsnis;
 - c) pateikia įrodymus, jei to reikalauja valstybė narė, kad trečiosios šalies pilietis savo buvimo laikotarpiu turės pakankamai lėšų stažuotės išlaidoms padengti;
 - d) pateikia įrodymus, jei to reikalauja valstybė narė, kad trečiosios šalies pilietis lankė ar lankys kalbos mokymo kursus, kad įgytų stažuotei reikiamų žinių;
 - e) pateikia įrodymus, jei to reikalauja valstybė narė, kad priimančysis subjektas prisiima atsakomybę už trečiosios šalies pilietį visą jo buvimo atitinkamos valstybės narės teritorijoje laikotarpį, visų pirma susijusią su pragyvenimo ir apgyvendinimo išlaidomis;
 - f) pateikia įrodymus, jei to reikalauja valstybė narė, kad tuo atveju, jei visą trečiosios šalies piliečio buvimo laikotarpį jį apgyvendina priimančysis subjektas, būstas atitinka atitinkamos valstybės narės nustatytas sąlygas.

2. Valstybės narės gali reikalauti, kad stažuotė būtų susijusi su ta pačia sritimi ir būtų to paties kvalifikacijos lygio kaip ir aukštojo mokslo laipsnis arba studijos, nurodyti 1 dalies b punkte.
3. Valstybės narės gali reikalauti, kad priimančysis subjektas patvirtintų, kad stažuote nepakeičiama darbo vieta.
4. Valstybės narės pagal nacionalinę teisę gali iš priimančiojo subjekto reikalauti rašytinio išsipareigojimo, kad tuo atveju, jei stažuotojas neteisėtai pasilieka atitinkamos valstybės narės teritorijoje, tas priimančysis subjektas yra atsakingas už su jo buvimu ir grįžimu susijusių išlaidų, apmokėtų iš valstybės lėšų, kompensavimą. Priimančiojo subjekto finansinės atsakomybės laikotarpis baigiasi vėliausiai po šešių mėnesių nuo stažuotės susitarimo galiojimo pabaigos.

14 straipsnis

Specialiosios sąlygos savanoriams

1. Be 7 straipsnyje nustatytų bendrųjų sąlygų, dėl trečiosios šalies piliečio priėmimo pagal savanoriškos tarnybos programą tikslu prašytojas:
 - a) pateikia susitarimą, sudarytą su priimančiuoju subjektu arba, kiek tai numatyta nacionalinėje teisėje, su kita įstaiga, kuri atitinkamoje valstybėje narėje yra atsakinga už savanoriškos tarnybos programą, kurioje trečiosios šalies pilietis dalyvauja. Susitarime nurodoma:
 - i) savanoriškos tarnybos programos aprašymas;
 - ii) savanoriškos tarnybos programos trukmė;
 - iii) savanoriškos tarnybos programos vieta ir priežiūros sąlygos;
 - iv) savanoriškos tarnybos valandos;
 - v) turimos lėšos trečiosios šalies piliečio pragyvenimo ir apgyvendinimo išlaidoms padengti ir minimali pinigų, skirtų kišenpinigiams, suma jo buvimo laikotarpiu ir
 - vi) kai taikoma, trečiosios šalies piliečio mokymas, kuris jam bus suteiktas, kad padėtų atlikti savanorišką tarnybą;
 - b) pateikia įrodymus, jei to reikalauja valstybė narė, kad tuo atveju, jei visą trečiosios šalies piliečio buvimo laikotarpį jį apgyvendina priimančysis subjektas, būstas atitinka atitinkamos valstybės narės nustatytas sąlygas;
 - c) pateikia įrodymus, kad priimančysis subjektas arba, kiek tai numatyta nacionalinėje teisėje, kita įstaiga, atsakinga už savanoriškos tarnybos programą, įgijo civilinės atsakomybės draudimą;
 - d) pateikia įrodymus, jei to reikalauja valstybė narė, kad trečiosios šalies pilietis išklausė arba išklausus tos valstybės narės kalbos, istorijos bei politinės ir socialinės struktūros įvadą.
2. Valstybės narės, nepažeisdamos Europos savanorių tarnybos taisyklių, gali nustatyti minimalaus ir maksimalaus amžiaus ribą trečiųjų šalių piliečiams, kurie teikia prašymą dėl priėmimo pagal savanoriškos tarnybos programą.
3. Savanoriai, dalyvaujantys Europos savanorių tarnybos programoje, neprivalo pateikti įrodymų pagal c punktą ir, kai taikoma, pagal 1 dalies d punktą.

15 straipsnis

Aukštojo mokslo įstaigų, švietimo įstaigų, už savanoriškos tarnybos programą atsakingų organizacijų ar stažuotojus priimančių subjektų patvirtinimas

1. Šios direktyvos tikslais valstybės narės gali nuspręsti numatyti patvirtinimo procedūrą, skirtą aukštojo mokslo įstaigoms, švietimo įstaigoms, už savanoriškos tarnybos programą atsakingoms organizacijoms ar stažuotojus priimantiems subjektams.
2. Patvirtinimas vykdomas laikantis atitinkamos valstybės narės nacionalinėje teisėje arba administracinėje praktikoje nustatytos tvarkos.

3. Jeigu valstybė narė nusprendžia nustatyti patvirtinimo procedūrą pagal 1 ir 2 dalis, ji atitinkamiems priimančiesiems subjektams pateikia aiškią ir skaidrią informaciją apie, *inter alia*, patvirtinimo sąlygas ir kriterijus, patvirtinimo galiojimo laikotarpį, reikalavimų nesilaikymo pasekmes, įskaitant galimą patvirtinimo panaikinimą arba atsisakymą jį pratęsti, taip pat apie visas taikytinas sankcijas.

16 straipsnis

Specialiosios sąlygos au pair auklėms

1. Be 7 straipsnyje nustatytų bendrųjų sąlygų, dėl trečiosios šalies piliečio priėmimo dalyvavimo *Au pair* programoje tikslu trečiosios šalies pilietis:

- a) pateikia trečiosios šalies piliečio ir priimančiosios šeimos susitarimą, kuriame apibūdinamos trečiosios šalies piliečio kaip *au pair* auklės teisės ir pareigos, įskaitant konkrečius duomenis apie gautinus kišenpinigius, tinkamą tvarką, pagal kurią *au pair* auklė galės lankyti kursus, ir didžiausią darbo valandų šeimoje skaičių;
- b) pateikia įrodymus, kad trečiosios šalies pilietis yra nuo 18 iki 30 metų amžiaus. Išimtiniais atvejais valstybės narės gali leisti priimti dalyvauti *Au pair* programoje trečiosios šalies pilietį, kurio amžius viršija maksimalaus amžiaus ribą;
- c) pateikia įrodymus, kad priimančioji šeima arba organizacija, tarpininkaujanti *au pair* auklėms, kiek tai numatyta nacionalinėje teisėje, prisiima atsakomybę už trečiosios šalies pilietį visą jo buvimo atitinkamos valstybės narės teritorijoje laikotarpį, visų pirma gyvenimo išlaidų, apgyvendinimo ir nelaimingų atsitikimų rizikos atžvilgiu.

2. Valstybės narės gali reikalauti, kad trečiosios šalies pilietis, kuris teikia prašymą dėl priėmimo kaip *au pair* auklė, pateiktų įrodymus, kad:

- a) yra igijęs atitinkamos valstybės narės kalbos pagrindus arba
- b) yra igijęs vidurinį išsilavinimą, profesinę kvalifikaciją arba, kai taikoma, atitinka sąlygas, nustatytas norint užsiimti reglamentuojamąja profesija, kaip reikalaujama pagal nacionalinę teisę.

3. Valstybės narės gali nustatyti, kad *au pair* auklių įdarbinimą gali vykdyti tik organizacija, tarpininkaujanti *au pair* auklėms, laikantis nacionalinėje teisėje apibrėžtų sąlygų.

4. Valstybės narės gali reikalauti, kad priimančiosios šeimos nariai turėtų pilietybę, kuri skirtųsi nuo trečiosios šalies piliečio, kuris teikia prašymą dėl priėmimo dalyvavimo *Au pair* programoje tikslu, pilietybės, ir kad neturėtų jokių šeiminių ryšių su atitinkamu trečiosios šalies piliečiu.

5. Maksimalus *au pair* auklės pareigų atlikimo valandų skaičius per savaitę negali viršyti 25 valandų. *Au pair* auklė per savaitę turi turėti bent vieną dieną, kurią nevykdytų *au pair* auklės pareigų.

6. Valstybės narės gali nustatyti minimalią pinigų, skirtų kišenpinigiams, sumą, mokėtiną *au pair* auklei.

III SKYRIUS

LEIDIMAI IR GYVENIMO ŠALYJE TRUKMĖ

17 straipsnis

Leidimai

1. Kai leidimas yra leidimo gyventi formos, valstybės narės naudoja Reglamente (EB) Nr. 1030/2002 pateiktą formą ir leidime gyventi įrašo „tyrėjas“, „studentas“, „mokinys“, „stažuotojas“, „savoris“ arba „*au pair* auklė“.

2. Kai leidimas yra ilgalaikės vizos formos, valstybės narės vizos įklijos skiltyje „pastabos“ nurodo, kad jis yra išduotas „tyrėjui“, „studentui“, „mokiniui“, „stažuotojui“, „savoriui“ arba „*au pair* auklei“.

3. Tyrėjų ir studentų, atvykstančių į Sąjungą pagal konkrečią Sąjungos arba daugiašalę programą, kuri apima judumo priemones, arba pagal dviejų ar daugiau pripažintų aukštojo mokslo įstaigų susitarimą, atveju leidime nurodoma ta konkreti programa ar susitarimas.

4. Jei leidimas dėl ilgalaikio judumo išduodamas tyrėjui leidimo gyventi forma, valstybės narės naudoja Reglamente (EB) Nr. 1030/2002 pateiktą formą ir leidime gyventi įrašo „tyrėjo judumas“. Jei leidimas tyrėjui dėl ilgalaikio judumo išduodamas ilgalaikės vizos forma, valstybės narės vizos įklijos skiltyje „pastabos“ įrašo „tyrėjo judumas“.

18 straipsnis

Leidimo galiojimo trukmė

1. Tyrėjams išduoto leidimo galiojimo laikotarpis yra ne trumpesnis nei vieni metai arba atitinka priėmimo susitarimo galiojimo trukmę, jei ji yra trumpesnė. Leidimo galiojimas pratęsiamas, jei netaikomas 21 straipsnis.

Tyrėjams, kuriems taikomos judumo priemonės apimančios Sąjungos arba daugiašalės programos, išduodamo leidimo galiojimo trukmė yra ne trumpesnė nei dveji metai arba atitinka priėmimo susitarimo galiojimo trukmę, jei ji yra trumpesnė. Jei 7 straipsnyje nustatytos bendrosios sąlygos nėra tenkinamos visus dvejus metus arba visą priėmimo susitarimo galiojimo trukmę, taikoma šios dalies pirmą pastraipą. Valstybės narės išlaiko teisę patikrinti, ar nėra 21 straipsnyje nustatytų leidimo panaikinimo pagrindų.

2. Studentams išduoto leidimo galiojimo laikotarpis yra ne trumpesnis nei vieni metai arba atitinka studijų trukmę, jei ji yra trumpesnė. Leidimo galiojimas pratęsiamas, jei netaikomas 21 straipsnis.

Studentams, kuriems taikomos judumo priemonės apimančios Sąjungos arba daugiašalės programos arba dviejų ar daugiau aukštojo mokslo įstaigų susitarimas, išduoto leidimo galiojimo trukmė yra ne trumpesnė nei dveji metai arba atitinka jų studijų trukmę, jei ji yra trumpesnė. Jei 7 straipsnyje nustatytos bendrosios sąlygos nėra tenkinamos visus dvejus metus arba visą studijų trukmę, taikoma šios dalies pirmą pastraipą. Valstybės narės išlaiko teisę patikrinti, ar nėra 21 straipsnyje nustatytų leidimo panaikinimo pagrindų.

3. Valstybės narės gali nustatyti, kad bendra gyvenimo šalyje dėl studijų trukmė negali viršyti ilgiausios studijų trukmės, nustatytos nacionalinėje teisėje.

4. Mokiniais išduoto leidimo galiojimo laikotarpis atitinka mokinių mainų programos arba edukacinio projekto trukmę, jei ji yra trumpesnė nei vieneri metai, arba yra ne ilgesnis nei vieneri metai. Valstybės narės gali nuspręsti leisti vieną kartą pratęsti leidimą laikotarpiui, kuris reikalingas baigti mokinių mainų programą arba edukacinį projektą, jei netaikomas 21 straipsnis.

5. *Au pair* auklėms išduoto leidimo galiojimo laikotarpis atitinka *au pair* auklės ir priimančiosios šeimos susitarimo trukmę, jei ji yra trumpesnė nei vieneri metai, arba yra ne ilgesnis nei vieneri metai. Valstybės narės, gavusios pagrįstą priimančiosios šeimos prašymą, gali nuspręsti leisti vieną kartą pratęsti leidimą ilgiausiam šešių mėnesių laikotarpiui, jei netaikomas 21 straipsnis.

6. Stažuotojams išduoto leidimo galiojimo laikotarpis atitinka stažuotės susitarimo trukmę, jei ji yra trumpesnė nei šeši mėnesiai, arba yra ne ilgesnis nei šeši mėnesiai. Jei susitarimo trukmė yra ilgesnė nei šeši mėnesiai, leidimo galiojimo trukmė gali atitikti atitinkamą laikotarpį, laikantis nacionalinės teisės.

Valstybės narės gali nuspręsti leisti vieną kartą pratęsti leidimą laikotarpiui, kuris reikalingas baigti stažuotę, jei netaikomas 21 straipsnis.

7. Savanoriams išduoto leidimo galiojimo laikotarpis atitinka 14 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyto susitarimo trukmę, jei ji yra trumpesnė nei vieneri metai, arba yra ne ilgesnis nei vieneri metai. Jei susitarimo trukmė yra ilgesnė nei vieneri metai, leidimo galiojimo trukmė gali atitikti atitinkamą laikotarpį, laikantis nacionalinės teisės.

8. Jei atitinkamo trečiosios šalies piliečio kelionės dokumento galiojimo trukmė yra trumpesnė nei vieneri metai arba, 1 ir 2 dalyse nurodytais atvejais, trumpesnė nei dveji metai, valstybės narės gali nustatyti, kad leidimo galiojimo trukmė negali viršyti kelionės dokumento galiojimo trukmės.

9. Kai valstybės narės leidžia atvykti ir gyventi šalyje pirmais metais ilgalaikės vizos pagrindu, prašymas išduoti leidimą gyventi turi būti pateiktas prieš baigiant galioti ilgalaikę vizai. Leidimas gyventi išduodamas, jei netaikomas 21 straipsnis.

19 straipsnis

Papildoma informacija

1. Valstybės narės gali pateikti papildomos informacijos spausdinta forma arba saugoti tokią informaciją elektronine forma, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1030/2002 4 straipsnyje ir jo priedo a punkto 16 papunktyje. Ši informacija gali būti susijusi su gyvenimu šalyje ir, šios direktyvos 24 straipsnyje numatytais atvejais, studento ekonomine veikla; tai visų pirma gali būti išsamus valstybių narių, į kurias ketina vykti tyrėjas arba studentas, pasinaudodamas judumo galimybėmis, sąrašas arba informacija, susijusi su konkrečia judumo priemonės apimančia Sąjungos ar daugiašale programa, arba dviejų ar daugiau aukštojo mokslo įstaigų susitarimu.

2. Valstybės narės taip pat gali numatyti, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija turi būti pateikta ilgalaikėje vizoje, kaip nurodyta Tarybos reglamento (EB) Nr. 1683/95 ⁽¹⁾ priedo 12 punkte.

IV SKYRIUS

PRAŠYMŲ ATMETIMO, LEIDIMŲ PANAIKINIMO ARBA ATSIŠAKYMO JUOS PRATĘSTI PAGRINDAI

20 straipsnis

Prašymo atmetimo pagrindai

1. Valstybės narės atmeta prašymą, kai:
 - a) netenkinamos 7 straipsnyje nustatytos bendrosios sąlygos arba atitinkamos specialiosios sąlygos, nustatytos 8, 11, 12, 13, 14 arba 16 straipsnyje;
 - b) pateikti dokumentai gauti apgaule, yra suklastoti arba padirbti;
 - c) atitinkama valstybė narė leidžia priimti tik per patvirtintą priimančiąjį subjektą, o priimantysis subjektas nėra patvirtintas.
2. Valstybės narės gali atmesti prašymą, kai:
 - a) priimantysis subjektas, kita įstaiga, kaip nurodyta 14 straipsnio 1 dalies a punkte, trečioji šalis, kaip nurodyta 12 straipsnio 1 dalies d punkte, priimančioji šeima arba organizacija, tarpininkaujanti *au pair* auklėms, nevykdė savo teisiųjų įsipareigojimų socialinės apsaugos, apmokestinimo, darbuotojų teisių ar darbo sąlygų srityse;
 - b) jei taikytina, priimantysis subjektas arba priimančioji šeima, kurie įdarbins trečiosios šalies pilietį, netenkina įdarbinimo sąlygų, kaip numatyta atitinkamos valstybės narės nacionalinėje teisėje arba kolektyvinėse sutartyse ar praktikoje;
 - c) priimantysis subjektas, kita įstaiga, kaip nurodyta 14 straipsnio 1 dalies a punkte, trečioji šalis, kaip nurodyta 12 straipsnio 1 dalies d punkte, priimančioji šeima arba organizacija, tarpininkaujanti *au pair* auklėms, pagal nacionalinę teisę buvo bausti už nedeklaruojamą darbą arba neteisėtą įdarbinimą;
 - d) priimantysis subjektas buvo įsteigtas arba vykdo veiklą siekiant pagrindinio tikslo – trečiųjų šalių piliečių, kuriems taikoma ši direktyva, atvykimo palengvinimo;
 - e) kai taikoma, pagal nacionalinius nemokumo įstatymus priimančiojo subjekto įmonė yra likviduojama ar buvo likviduota arba jeigu nevykdoma jokia ekonominė veikla;
 - f) valstybė narė turi įrodymų arba rimtų bei objektyvių priežasčių nustatyti, kad trečiosios šalies pilietis galėtų gyventi šalyje kitais tikslais nei tie, kuriais jis teikia prašymą dėl priėmimo.

⁽¹⁾ 1995 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1683/95, nustatantis vienodą vizų formą (OL L 164, 1995 7 14, p. 1).

3. Jei trečiosios šalies pilietis teikia prašymą dėl priėmimo, kad pradėtų darbo santykius valstybėje narėje, ta valstybė narė gali patikrinti, ar į atitinkamą darbo vietą būtų galima įdarbinti tos valstybės narės pilietį arba kitą Sąjungos pilietį, arba teisėtai toje valstybėje narėje gyvenantį trečiosios šalies pilietį; tokiu atveju ji gali prašymą atmesti. Ši dalis taikoma nedarant poveikio pirmenybės Sąjungos piliečiams principo, kaip nurodyta atitinkamose atitinkamų Stojimo aktų nuostatose, taikymui.

4. Nedarant poveikio 1 daliai, bet kuriuo sprendimu atmesti prašymą atsižvelgiama į konkrečias atvejo aplinkybes ir laikomasi proporcingumo principo.

21 straipsnis

Leidimo panaikinimo arba atsisakymo pratęsti leidimą pagrindai

1. Valstybės narės panaikina arba, kai taikoma, atsisako pratęsti leidimą, kai:
 - a) trečiosios šalies pilietis nebetenkina 7 straipsnyje, išskyrus 7 straipsnio 6 dalį, nustatytų bendrųjų sąlygų arba atitinkamų specialiųjų sąlygų, nustatytų 8, 11, 12, 13, 14 ir 16 straipsniuose arba 18 straipsnyje nustatytų sąlygų;
 - b) leidimas ar pateikti dokumentai gauti apgaule, yra suklastoti arba padirbti;
 - c) atitinkama valstybė narė leidžia priimti tik per patvirtintą priimančiąjį subjektą, o priimantysis subjektas nėra patvirtintas;
 - d) trečiosios šalies pilietis gyvena šalyje kitais tikslais nei tie, kuriais trečiosios šalies piliečiui išduotas leidimas gyventi šalyje.
2. Valstybės narės gali panaikinti arba, kai taikoma, atsisakyti pratęsti leidimą, kai:
 - a) priimantysis subjektas, kita įstaiga, kaip nurodyta 14 straipsnio 1 dalies a punkte, trečioji šalis, kaip nurodyta 12 straipsnio 1 dalies d punkte, priimančioji šeima arba organizacija, tarpininkaujanti *au pair* auklėms, nevykdė savo teisinių įsipareigojimų socialinės apsaugos, apmokestinimo, darbuotojų teisių ar darbo sąlygų srityse;
 - b) jei taikytina, priimantysis subjektas arba priimančioji šeima, įdarbinantys trečiosios šalies pilietį, netenkina įdarbinimo sąlygų, kaip numatyta atitinkamos valstybės narės nacionalinėje teisėje arba kolektyvinėse sutartyse ar praktikoje;
 - c) priimantysis subjektas, kita įstaiga, kaip nurodyta 14 straipsnio 1 dalies a punkte, trečioji šalis, kaip nurodyta 12 straipsnio 1 dalies d punkte, priimančioji šeima arba organizacija, tarpininkaujanti *au pair* auklėms, pagal nacionalinę teisę buvo bausti už nedeklaruojamą darbą arba neteisėtą įdarbinimą;
 - d) priimantysis subjektas buvo įsteigtas arba vykdo veiklą siekiant pagrindinio tikslo – trečiųjų šalių piliečių, kuriems taikoma ši direktyva, atvykimo palengvinimo;
 - e) kai taikoma, pagal nacionalinius nemokumo įstatymus priimančiojo subjekto įmonė yra likviduojama ar buvo likviduota, arba jeigu nevykdoma jokia ekonominė veikla;
 - f) studentai nesilaiko galimybei užsiimti ekonomine veikla pagal 24 straipsnį nustatytų laiko apribojimų arba studento atitinkamų studijų pažanga yra nepakankama pagal nacionalinę teisę ar administracinę praktiką.
3. Leidimo panaikinimo atveju, vertinant atitinkamų studijų pažangos trūkumą, kaip nurodyta 2 dalies f punkte, valstybė narė gali konsultuotis su priimančiuoju subjektu.
4. Valstybės narės gali panaikinti arba atsisakyti pratęsti leidimą viešosios tvarkos, visuomenės saugumo ar visuomenės sveikatos sumetimais.

5. Jei trečiosios šalies pilietis teikia prašymą pratęsti jo leidimą pradėti arba tęsti darbo santykius valstybėje narėje, išskyrus tyrėją, kuris tęsia darbo santykius su tuo pačiu priimančiuoju subjektu, ta valstybė narė gali patikrinti, ar į atitinkamą darbo vietą būtų galima įdarbinti tos valstybės narės pilietį arba kitą Sąjungos pilietį, arba ilgalaikio gyventojų statusą toje valstybėje narėje turintį trečiosios šalies pilietį; tokiu atveju ji gali atsisakyti pratęsti leidimą. Ši dalis taikoma nedarant poveikio pirmenybės Sąjungos piliečiams principo, kaip nurodyta atitinkamose atitinkamų Stojimo aktų nuostatose, taikymui.

6. Jei valstybė narė ketina panaikinti arba atsisakyti pratęsti studento leidimą pagal 2 dalies a, c, d arba e punktą, studentui leidžiama pateikti prašymą būti priimtam kitos aukštojo mokslo įstaigos lygiavertei studijų programai, kad galėtų užbaigti savo studijas. Studentui leidžiama likti atitinkamos valstybės narės teritorijoje tol, kol kompetentingos institucijos priima sprendimą dėl jo prašymo.

7. Nedarant poveikio 1 daliai, bet kuriuo sprendimu panaikinti arba atsisakyti pratęsti leidimą atsižvelgiama į konkrečias atvejo aplinkybes ir laikomasi proporcingumo principo.

V SKYRIUS

TEISĖS

22 straipsnis

Vienodas požiūris

1. Tyrėjai turi teisę į vienodą požiūrį – tokį patį, kuris taikomas atitinkamos valstybės narės piliečiams, kaip numatyta Direktyvos 2011/98/ES 12 straipsnio 1 ir 4 dalyse.
2. Valstybės narės gali apriboti vienodo požiūrio taikymą tyrėjams, nustatytą:
 - a) pagal Direktyvos 2011/98/ES 12 straipsnio 1 dalies c punktą, netaikydamos jo stipendijoms ir paskoloms studijoms bei pragyvenimui, taip pat kitoms išmokoms ir paskoloms;
 - b) pagal Direktyvos 2011/98/ES 12 straipsnio 1 dalies e punktą, neskirdamos išmokų šeimai tyrėjams, kuriems leidimas gyventi atitinkamos valstybės narės teritorijoje buvo išduotas ne ilgesniam kaip šešių mėnesių laikotarpiui;
 - c) pagal Direktyvos 2011/98/ES 12 straipsnio 1 dalies f punktą, apribodamos jo taikymą – jį taikydamos tais atvejais, kai tyrėjo šeimos narių, dėl kurių jis siekia gauti išmokas, registruota arba įprastinė gyvenamoji vieta yra atitinkamos valstybės narės teritorijoje;
 - d) pagal Direktyvos 2011/98/ES 12 straipsnio 1 dalies g punktą, apribodamos galimybę įsigyti būstą.
3. Stažuotojai, savanoriai ir *au pair* auklės, kai laikoma, kad atitinkamoje valstybėje narėje jie yra susiję darbo santykiais, ir studentai turi teisę į vienodą požiūrį – tokį patį, kuris taikomas atitinkamos valstybės narės piliečiams, kaip numatyta Direktyvos 2011/98/ES 12 straipsnio 1 ir 4 dalyse, laikantis to straipsnio 2 dalyje numatytų apribojimų.
4. Stažuotojai, savanoriai ir *au pair* auklės, kai laikoma, kad atitinkamoje valstybėje narėje jie nėra susiję darbo santykiais, ir mokiniai turi teisę į vienodą požiūrį, kiek tai susiję su galimybe naudotis prekėmis bei paslaugomis ir visuomenei tiekiamomis prekėmis ir paslaugomis, kaip numatyta nacionalinėje teisėje, taip pat, kai taikoma, kiek tai susiję su diplomų, pažymėjimų ir kitų profesinę kvalifikaciją įrodančių dokumentų pripažinimu pagal atitinkamą nacionalinę tvarką.

Valstybės narės gali nuspręsti jiems netaikyti vienodo požiūrio, kiek tai susiję su būsto įsigijimo procedūromis ir (arba) viešųjų įdarbinimo tarnybų teikiamomis paslaugomis, laikantis nacionalinės teisės.

23 straipsnis

Tyrėjų dėstymas

Tyrėjai gali, be mokslinių tyrimų veiklos, dėstyti, kaip nustatyta nacionalinėje teisėje. Valstybės narės gali nustatyti didžiausią dėstymo veiklai skirtų valandų ar dienų skaičių.

24 straipsnis

Studentų vykdoma ekonominė veikla

1. Ne studijų laiku ir pagal atitinkamoje valstybėje narėje atitinkamai veiklai taikomas taisykles ir sąlygas studentai turi teisę vykdyti ekonominę veiklą dirbdami pagal darbo sutartį, ir jiems gali būti suteikta teisė užsiimti savarankiška ekonomine veikla kaip savarankiškai dirbantiems asmenims, laikantis 3 dalyje nustatytų apribojimų.
2. Prireikus valstybės narės suteikia studentams ir (arba) darbdaviams išankstinį leidimą pagal nacionalinę teisę.
3. Kiekviena valstybė narė nustato didžiausią valandų skaičių per savaitę arba dienų ar mėnesių skaičių per metus, kuriomis leidžiama užsiimti tokia veikla, bet ne mažiau kaip 15 valandų per savaitę arba atitinkamą dienų ar mėnesių skaičių per metus. Gali būti atsižvelgiama į darbo rinkos padėtį atitinkamoje valstybėje narėje.

25 straipsnis

Tyrėjų ir studentų buvimas darbo paieškos ar verslo tikslu

1. Mokslinius tyrimus arba studijas užbaigę tyrėjai ir studentai turi galimybę būti valstybės narės, kuri suteikė leidimą pagal 17 straipsnį, teritorijoje šio straipsnio 3 dalyje nurodyto leidimo gyventi pagrindu ne trumpiau kaip devynis mėnesius, kad ieškotųsi darbo arba steigtų verslą.
2. Valstybės narės gali nuspręsti nustatyti, kokią mažiausią laipsnio lygį turi būti įgiję studentai, kad jiems būtų taikomas šis straipsnis. Tas lygis neturėtų būti aukštesnis nei Europos kvalifikacijų sąrangos ⁽¹⁾ 7 lygis.
3. 1 dalyje nurodyto buvimo tikslu valstybės narės, gavusios tyrėjo ar studento prašymą, išduoda leidimą gyventi tam trečiosios šalies piliečiui pagal Reglamentą (EB) Nr. 1030/2002, jeigu tebetenkinamos šios direktyvos 7 straipsnio 1 dalies a, c, d ir e punktuose, 7 straipsnio 6 dalyje ir, jei taikoma, 7 straipsnio 2 dalyje nustatytos sąlygos. Valstybės narės reikalauja, kad tyrėjai pateiktų mokslinių tyrimų organizacijos patvirtinimą, kad mokslinių tyrimų veikla yra baigta, o studentai pateiktų įrodymą, kad jie yra gavę aukštojo mokslo diplomą, pažymėjimą ar kitą oficialią kvalifikaciją patvirtinantį dokumentą. Kai taikoma ir jei tebetenkinamos 26 straipsnio nuostatos, tame straipsnyje numatytas leidimas gyventi yra atitinkamai pratęsiamas.
4. Valstybės narės gali atmesti prašymą pagal šį straipsnį šiais atvejais:
 - a) netenkinamos 3 dalyje ir, kai taikoma, 2 ir 5 dalyse nustatytos sąlygos;
 - b) pateikti dokumentai gauti apgaule, yra suklastoti arba padirbti.
5. Valstybė narė gali reikalauti, kad tyrėjo arba studento ir, kai taikoma, tyrėjo šeimos narių prašymas pagal šį straipsnį būtų pateiktas bent prieš 30 dienų iki pagal 17 arba 26 straipsnį išduoto leidimo galiojimo pabaigos.
6. Jei įrodymas, patvirtinantis, kad yra gautas aukštojo mokslo diplomai, pažymėjimas ar kitas oficialią kvalifikaciją patvirtinantis dokumentas, arba mokslinių tyrimų organizacijos patvirtinimas, kad mokslinių tyrimų veikla yra baigta, nepateikiamas iki pagal 17 straipsnį išduoto leidimo galiojimo pabaigos, o visos kitos sąlygos yra tenkinamos, valstybės narės leidžia trečiosios šalies piliečiui būti jų teritorijoje, kad jis per pagrįstą laikotarpį galėtų pateikti tokį įrodymą, laikantis nacionalinės teisės.
7. Praėjus mažiausiai trimis mėnesiais po to, kai atitinkama valstybė narė pagal šį straipsnį išduoda leidimą gyventi, ta valstybė narė gali pareikalauti trečiųjų šalių piliečių įrodyti, kad jie iš tikrųjų turi galimybę įsidarbinti arba pradėti verslą.

Valstybės narės gali reikalauti, kad darbas, kurio ieško trečiosios šalies pilietis, arba verslas, kurį jis steigia, atitiktų mokslinių tyrimų arba baigtų studijų lygį.

⁽¹⁾ 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos rekomendacija dėl Europos mokymosi visą gyvenimą kvalifikacijų sąrangos kūrimo (OL C 111, 2008 5 6, p. 1).

8. Jei 3 arba 7 dalyje numatytos sąlygos nebetenkinamos, valstybės narės pagal savo nacionalinę teisę gali panaikinti trečiosios šalies piliečio ir, kai taikoma, jo šeimos narių leidimą (-us) gyventi.

9. Antrosios valstybės narės gali taikyti šį straipsnį tyrėjams ir, kai taikoma, tyrėjo šeimos nariams arba studentams, kurie gyvena arba gyvena atitinkamoje antrojoje valstybėje narėje pagal 28, 29, 30 arba 31 straipsnį.

26 straipsnis

Tyrėjų šeimos nariai

1. Siekdamas leisti tyrėjų šeimos nariams atvykti gyventi su tyrėju pirmojoje valstybėje narėje arba, ilgalaikio judumo atveju, antrosiose valstybėse narėse, valstybės narės taiko Direktyvos 2003/86/EB nuostatas su šiame straipsnyje nustatytomis nukrypti leidžiančiomis nuostatomis.

2. Nukrypstant nuo Direktyvos 2003/86/EB 3 straipsnio 1 dalies ir 8 straipsnio, leidimo gyventi suteikimas šeimos nariams neturi priklausyti nuo reikalavimo, pagal kurį tyrėjas turi turėti pagrįstų galimybių įgyti teisę nuolat gyventi ir būti išgyvenęs šalyje minimalų laikotarpį.

3. Nukrypstant nuo Direktyvos 2003/86/EB 4 straipsnio 1 dalies paskutinės pastraipos ir 7 straipsnio 2 dalies, jose nurodytos integracijos sąlygos ir priemonės gali būti taikomos tik po to, kai atitinkamiems asmenims suteikiamas leidimas gyventi.

4. Nukrypstant nuo Direktyvos 2003/86/EB 5 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos, valstybė narė suteikia leidimus gyventi šeimos nariams, jei įvykdomos šeimos susijungimo sąlygos, per 90 dienų po išsamaus prašymo pateikimo dienos. Atitinkamos valstybės narės kompetentinga institucija prašymą, susijusį su šeimos nariais, nagrinėja tuo pačiu metu kaip ir prašymą dėl tyrėjo priėmimo arba dėl jo ilgalaikio judumo, jei su šeimos nariais susijęs prašymas pateikiamas tuo pačiu metu. Leidimas gyventi šeimos nariams suteikiamas tik jei tyrėjui suteikiamas leidimas pagal 17 straipsnį.

5. Nukrypstant nuo Direktyvos 2003/86/EB 13 straipsnio 2 ir 3 dalių, šeimos narių leidimas gyventi paprastai nustoja galioti tyrėjo leidimo galiojimo pabaigos dieną. Tai apima, kai taikoma, tyrėjui išduotus leidimus darbo paieškos ar verslo tikslu pagal 25 straipsnį. Valstybės narės gali reikalauti, kad šeimos narių kelionės dokumentai galiotų bent numatomą buvimo laikotarpį.

6. Nukrypstant nuo Direktyvos 2003/86/EB 14 straipsnio 2 dalies antro sakinio, pirmoji valstybė narė arba, ilgalaikio judumo atveju, antrosios valstybės narės nenustato jokio laiko apribojimo, susijusio su galimybe įsidarbinti šeimos nariams, išskyrus išimtines aplinkybes, pvz., esant ypač aukštam nedarbo lygiui.

VI SKYRIUS

JUDUMAS TARP VALSTYBIŲ NARIŲ

27 straipsnis

Judumas ES viduje

1. Trečiosios šalies pilietis, kuris turi galiojantį leidimą, kurį pirmoji valstybė narė išdavė dėl studijų pagal judumo priemones apimančią Sąjungos arba daugiašalę programą, arba pagal dviejų ar daugiau aukštojo mokslo įstaigų susitarimą, arba dėl mokslinių tyrimų, gali to leidimo ir galiojančio kelionės dokumento pagrindu atvykti ir būti vienoje arba keliose antrosiose valstybėse narėse, kad atliktų dalį savo studijų ar mokslinių tyrimų, laikantis 28, 29 ir 31 straipsniuose nustatytų sąlygų bei atsižvelgiant į 32 straipsnį.

2. 1 dalyje nurodyto judumo laikotarpiu tyrėjai, be mokslinių tyrimų veiklos, gali ir dėstyti, o studentai, be savo studijų, gali ir dirbti vienoje ar keliose antrosiose valstybėse narėse laikantis atitinkamai 23 ir 24 straipsniuose nustatytų sąlygų.

3. Kai tyrėjas persikelia į antrąją valstybę narę pagal 28 ar 29 straipsnį, šeimos nariams, turintiems pagal 26 straipsnį išduotą leidimą gyventi, leidžiama tyrėją lydėti tyrėjo judumo pagrindu, laikantis 30 straipsnyje nustatytų sąlygų.

28 straipsnis

Trumpalaikis tyrėjų judumas

1. Tyrėjai, turintys galiojantį pirmosios valstybės narės išduotą leidimą, turi teisę būti, kad atliktų dalį savo mokslinių tyrimų kurioje nors mokslinių tyrimų organizacijoje, vienoje arba keliose antrosiose valstybėse narėse ne ilgiau nei 180 dienų bet kuriuo 360 dienų laikotarpiu kiekvienos iš valstybių narių atveju, laikantis šiame straipsnyje nustatytų sąlygų.

2. Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad tyrėjas, mokslinių tyrimų organizacija pirmojoje valstybėje narėje arba mokslinių tyrimų organizacija antrojoje valstybėje narėje praneštų pirmosios valstybės narės ir antrosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms apie tyrėjo ketinimą atlikti dalį savo mokslinių tyrimų mokslinių tyrimų organizacijoje antrojoje valstybėje narėje.

Tokiais atvejais antroji valstybė narė leidžia, kad pranešimas būtų teikiamas:

- a) prašymo teikimo pirmojoje valstybėje narėje metu, jei tame etape judumas į antrąją valstybę narę jau yra numatytas, arba
- b) tyrėją jau priėmus į pirmąją valstybę narę, vos tik sužinoma apie tai, kad numatomas judumas į antrąją valstybę narę.

3. Jei pranešimas pateiktas laikantis 2 dalies a punkto ir jei antroji valstybė narė nepareiškė pirmajai valstybei narei jokių prieštaravimų pagal 7 dalį, tyrėjas gali pasinaudoti judumo į antrąją valstybę narę galimybe bet kuriuo leidimo galiojimo laikotarpio momentu.

4. Jei pranešimas pateiktas laikantis 2 dalies b punkto, pradėti naudotis judumo galimybe galima vos tik pateikus pranešimą antrajai valstybei narei arba vėliau bet kuriuo leidimo galiojimo laikotarpio momentu.

5. Su pranešimu perduodamas galiojantis kelionės dokumentas, nurodytas 7 straipsnio 1 dalies a punkte, ir galiojantis leidimas, kurį išdavė pirmoji valstybė narė, apimantis judumo laikotarpį.

6. Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad su pranešimu būtų perduoti šie dokumentai ir informacija:

- a) 10 straipsnyje nurodytas priėmimo pirmojoje valstybėje narėje susitarimas arba, jei to reikalauja antroji valstybė narė, priėmimo susitarimas, sudarytas su mokslinių tyrimų organizacija antrojoje valstybėje narėje;
- b) numatoma judumo trukmė ir datos, jei tai nenurodyta priėmimo susitarime;
- c) įrodymai, kad tyrėjas turi sveikatos draudimą nuo visų rūšių rizikos, nuo kurios paprastai draudžiami atitinkamos valstybės narės piliečiai, kaip nurodyta 7 straipsnio 1 dalies c punkte;
- d) įrodymai, kad buvimo šalyje laikotarpiu tyrėjas turės pakankamai lėšų pragyvenimo išlaidoms padengti nesikreipdamas į valstybės narės socialinės paramos sistemą, kaip nurodyta 7 straipsnio 1 dalies e punkte, ir savo kelionės į pirmąją valstybę narę išlaidoms padengti 32 straipsnio 4 dalies b punkte nurodytais atvejais.

Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad pranešėjas prieš judumo pradžią praneštų atitinkamo tyrėjo adresą antrosios valstybės narės teritorijoje.

Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad pranešėjas pateiktų dokumentus viena iš valstybinių tos valstybės narės kalbų arba bet kuria iš oficialiųjų Sąjungos kalbų, kurią nustatė ta valstybė narė.

7. Remdamasi 2 dalyje nurodytu pranešimu, antroji valstybė narė gali per 30 dienų nuo išsamaus pranešimo gavimo paprieštarauti tam, kad tyrėjas pasinaudotų judumo į jos teritoriją galimybe, jei:

- a) netenkinamos 5 dalyje arba, kai taikoma, 6 dalyje nurodytos sąlygos;
- b) taikomas vienas iš prašymo atmetimo pagrindų, nurodytų 20 straipsnio 1 dalies b arba c punkte arba to straipsnio 2 dalyje;
- c) pasiekta ilgiausia buvimo trukmė, kaip nurodyta 1 dalyje.

8. Tyrėjams, kurie, kaip manoma, kelia grėsmę viešajai tvarkai, visuomenės saugumui ar visuomenės sveikatai, neleidžiama atvykti į antrosios valstybės narės teritoriją ar joje būti.

9. Antrosios valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos raštu informuoja pirmosios valstybės narės kompetentingas institucijas ir pranešėją apie tai, kad jos prieštarauja judumui. Jei antroji valstybė narė prieštarauja judumui pagal 7 dalį ir judumo galimybe dar nepasinaudota, tyrėjui neleidžiama atlikti dalies savo mokslinių tyrimų mokslinių tyrimų organizacijoje antrojoje valstybėje narėje. Jeigu judumo galimybe jau pasinaudota, taikoma 32 straipsnio 4 dalis.

10. Pasibaigus prieštaravimų pareiškimo laikotarpiui antroji valstybė narė gali tyrėjui išduoti dokumentą, patvirtinantį, kad tyrėjas turi teisę būti jos teritorijoje ir naudotis šioje direktyvoje numatytais teisėmis.

29 straipsnis

Ilgalaikis tyrėjų judumas

1. Tyrėjų, turinčių galiojančią pirmosios valstybės narės išduotą leidimą ir, kad atliktų dalį savo mokslinių tyrimų kurioje nors mokslinių tyrimų organizacijoje vienoje arba kelyse antrosiose valstybėse narėse, ketinančių būti kiekvienoje iš jų ilgiau nei 180 dienų, atveju antroji valstybė narė:

a) taiko 28 straipsnį ir leidžia tyrėjui būti jos teritorijoje remdamasi pirmosios valstybės narės išduotu leidimu ir to leidimo galiojimo laikotarpiu arba

b) taiko 2–7 dalyse numatytą procedūrą.

Antroji valstybė narė gali nustatyti ilgiausią tyrėjo ilgalaikio judumo laikotarpį, kuris negali būti trumpesnis nei 360 dienų.

2. Jeigu pateiktas prašymas dėl ilgalaikio judumo:

a) antroji valstybė narė gali reikalauti, kad tyrėjas, mokslinių tyrimų organizacija pirmojoje valstybėje narėje arba mokslinių tyrimų organizacija antrojoje valstybėje narėje perduotų šiuos dokumentus:

i) galiojančią kelionės dokumentą, nurodytą 7 straipsnio 1 dalies a punkte, ir galiojančią leidimą, kurį išdavė pirmoji valstybė narė;

ii) įrodymus, kad tyrėjas turi sveikatos draudimą nuo visų rūšių rizikos, nuo kurios paprastai draudžiami atitinkamos valstybės narės piliečiai, kaip nurodyta 7 straipsnio 1 dalies c punkte;

iii) įrodymus, kad buvimo šalyje laikotarpiu tyrėjas turės pakankamai lėšų pragyvenimo išlaidoms padengti nesikreipdamas į valstybės narės socialinės paramos sistemą, kaip nurodyta 7 straipsnio 1 dalies e punkte, ir savo kelionės į pirmąją valstybę narę išlaidoms padengti 32 straipsnio 4 dalies b punkte nurodytais atvejais;

iv) 10 straipsnyje nurodytą priėmimo pirmojoje valstybėje narėje susitarimą arba, jei to reikalauja antroji valstybė narė, priėmimo susitarimą, sudarytą su mokslinių tyrimų organizacija antrojoje valstybėje narėje;

v) numatomą judumo trukmę ir datas, jei tai nenurodyta kuriame nors iš prašytojo pateiktų dokumentų.

Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad prašytojas pateiktų atitinkamo tyrėjo adresą jos teritorijoje. Jei pagal antrosios valstybės narės nacionalinę teisę reikalaujama pateikti adresą prašymo pateikimo metu ir atitinkamas tyrėjas dar nežino savo būsimo adresą, ta valstybė narė priima laikiną adresą. Tokiu atveju tyrėjas pateikia savo nuolatinį adresą ne vėliau kaip leidimo dėl ilgalaikio judumo išdavimo metu.

Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad prašytojas pateiktų dokumentus viena iš valstybinių tos valstybės narės kalbų arba bet kuria iš oficialiųjų Sąjungos kalbų, kurią nustatė ta valstybė narė;

b) antroji valstybė narė priima sprendimą dėl prašymo dėl ilgalaikio judumo ir raštu informuoja prašytoją apie sprendimą kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per 90 dienų nuo dienos, kurią antrosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms buvo pateiktas išsamus prašymas;

c) nereikalaujama, kad tyrėjas išvyktų iš valstybių narių teritorijų tam, kad pateiktų prašymą, ir jam netaikomas reikalavimas dėl vizos;

- d) tyrėjui leidžiama vykdyti dalį savo mokslinių tyrimų mokslinių tyrimų organizacijoje antroje valstybėje narėje, kol kompetentingos institucijos priims sprendimą dėl prašymo dėl ilgalaikio judumo, su sąlyga, kad:
- nėra pasibaigę nei 28 straipsnio 1 dalyje nurodytas laikotarpis, nei pirmosios valstybės narės išduoto leidimo galiojimas ir
 - jei to reikalauja antroji valstybė narė, išsamus prašymas antrajai valstybei narėi yra pateiktas bent prieš 30 dienų iki tyrėjo ilgalaikio judumo pradžios;
- e) prašymas dėl ilgalaikio judumo ir pranešimas dėl trumpalaikio judumo negali būti teikiami tuo pačiu metu. Jei ilgalaikio judumo būtinybė iškyla jau prasidėjus tyrėjo trumpalaikio judumo laikotarpiui, antroji valstybė narė gali prašyti, kad prašymas dėl ilgalaikio judumo būtų pateiktas bent prieš 30 dienų iki trumpalaikio judumo laikotarpio pabaigos.
3. Antroji valstybė narė gali atmesti prašymą dėl ilgalaikio judumo, jei:
- netenkinamos 2 dalies a punkte nustatytos sąlygos;
 - taikomas vienas iš prašymo atmetimo pagrindų, nurodytų 20 straipsnyje, išskyrus to straipsnio 1 dalies a punktą;
 - procedūros metu nustoja galioti tyrėjo leidimas pirmojoje valstybėje narėje arba
 - jei taikoma, pasiekta 1 dalies antroje pastraipoje nurodyta ilgiausia buvimo trukmė.
4. Tyrėjams, kurie laikomi keliančiais grėsmę viešajai tvarkai, visuomenės saugumui ar visuomenės sveikatai, neleidžiama atvykti į antrosios valstybės narės teritoriją ar joje būti.
5. Jeigu antroji valstybė narė priima sprendimą patenkinti prašymą dėl ilgalaikio judumo, kaip nurodyta šio straipsnio 2 dalyje, tyrėjui išduodamas leidimas pagal 17 straipsnio 4 dalį. Jeigu leidimas dėl ilgalaikio judumo išduodamas, antroji valstybė narė informuoja apie tai pirmosios valstybės narės kompetentingas institucijas.
6. Antroji valstybė narė gali panaikinti leidimą dėl ilgalaikio judumo, jeigu:
- netenkinamos arba nebetenkinamos šio straipsnio 2 dalies a punkte arba 4 dalyje nustatytos sąlygos arba
 - taikomas vienas iš leidimo panaikinimo pagrindų, nurodytų 21 straipsnyje, išskyrus to straipsnio 1 dalies a punktą, 2 dalies f punktą bei 3, 5 ir 6 dalis.
7. Jeigu valstybė narė priima sprendimą dėl ilgalaikio judumo, atitinkamai taikomos 34 straipsnio 2–5 dalys.

30 straipsnis

Tyrėjų šeimos narių judumas

- Tyrėjo šeimos nariai, turintys pirmosios valstybės narės išduotą galiojantį leidimą gyventi, turi teisę atvykti ir būti vienoje ar keliuose antrosiose valstybėse narėse lydėdami tyrėją.
- Jeigu antroji valstybė narė taiko 28 straipsnio 2 dalyje nurodytą pranešimo procedūrą, ji reikalauja perduoti šiuos dokumentus ir informaciją:
 - dokumentus ir informaciją, reikalaujamus pagal 28 straipsnio 5 dalį ir 6 dalies b, c ir d punktus, susijusius su tyrėjų lydinčiais šeimos nariais;
 - įrodymus, kad šeimos narys pirmojoje valstybėje narėje gyvena kaip tyrėjo šeimos narys pagal 26 straipsnį.

Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad pranešėjas pateiktų dokumentus tos valstybės narės valstybine kalba arba bet kuria iš oficialiųjų Sąjungos kalbų, kurią nustatė ta valstybė narė.

Antroji valstybė narė gali prieštarauti šeimos nario judumui į jos teritoriją, jei netenkinamos pirmoje pastraipoje nustatytos sąlygos. Tiems šeimos nariams atitinkamai taikomi 28 straipsnio 7 dalies b ir c punktai bei 9 dalis.

3. Jeigu antroji valstybė narė taiko 29 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytą procedūrą, tyrėjas arba tyrėjo šeimos narys pateikia prašymą antrosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms. Antroji valstybė narė reikalauja, kad prašytojas pateiktų šiuos su šeimos nariais susijusius dokumentus ir informaciją:

- a) dokumentus ir informaciją, reikalaujamus pagal 29 straipsnio 2 dalies a punkto i, ii, iii ir v papunkčius, susijusius su tyrėją lydinčiais šeimos nariais;
- b) įrodymus, kad šeimos narys pirmojoje valstybėje narėje gyvena kaip tyrėjo šeimos narys pagal 26 straipsnį.

Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad prašytojas pateiktų dokumentus tos valstybės narės valstybine kalba arba bet kuria iš oficialiųjų Sąjungos kalbų, kurią nustatė ta valstybė narė.

Antroji valstybė narė gali atmesti prašymą dėl šeimos nario ilgalaikio judumo į jos teritoriją, jei netenkinamos pirmoje pastraipoje nustatytos sąlygos. Tiems šeimos nariams atitinkamai taikomi 29 straipsnio 2 dalies b ir c punktai, 3 dalies b, c ir d punktai, 5 dalis, 6 dalies b punktas ir 7 dalis.

Šeimos narių leidimas dėl ilgalaikio judumo paprastai nustoja galioti antrosios valstybės narės išduoto tyrėjo leidimo galiojimo pabaigos dieną.

Leidimas dėl šeimos narių ilgalaikio judumo gali būti panaikintas arba atsisakyta jį pratęsti, jeigu yra panaikinamas leidimas dėl tyrėjo, kurį jie lydi, ilgalaikio judumo arba atsisakoma jį pratęsti, ir jie neturi atskiros teisės gyventi šalyje.

4. Šeimos nariams, kurie laikomi keliančiais grėsmę viešajai tvarkai, visuomenės saugumui ar visuomenės sveikatai, neleidžiama atvykti į antrosios valstybės narės teritoriją ar joje būti.

31 straipsnis

Studentų judumas

1. Studentai, kurie turi galiojantį pirmosios valstybės narės išduotą leidimą ir kuriems taikoma judumo priemonės apimanti Sąjungos arba daugiašalė programa, arba dviejų ar daugiau aukštojo mokslo įstaigų susitarimas, turi teisę atvykti ir būti, kad atliktų dalį savo studijų aukštojo mokslo įstaigoje vienoje arba keliuose antrosiose valstybėse narėse, kiekvienoje iš jų iki 360 dienų laikotarpį, laikantis 2–10 dalyse nustatytų sąlygų.

Studentas, kuriam netaikoma judumo priemonės apimanti Sąjungos arba daugiašalė programa, arba dviejų ar daugiau aukštojo mokslo įstaigų susitarimas, pateikia prašymą dėl leidimo atvykti ir būti antrojoje valstybėje narėje, kad atliktų dalį savo studijų aukštojo mokslo įstaigoje, laikantis 7 ir 11 straipsnių.

2. Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad aukštojo mokslo įstaiga pirmojoje valstybėje narėje, aukštojo mokslo įstaiga antrojoje valstybėje narėje arba studentas praneštų pirmosios valstybės narės ir antrosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms apie studento ketinimą atlikti dalį savo studijų aukštojo mokslo įstaigoje antrojoje valstybėje narėje.

Tokiais atvejais antroji valstybė narė leidžia, kad pranešimas būtų teikiamas:

- a) prašymo teikimo pirmojoje valstybėje narėje metu, jei tame etape judumas į antrąją valstybę narę jau yra numatytas, arba
 - b) studentą jau priėmus į pirmąją valstybę narę, vos tik sužinoma apie tai, kad numatomas judumas į antrąją valstybę narę.
3. Jeigu pranešimas pateiktas laikantis 2 dalies a punkto ir jeigu antroji valstybė narė nepareišė pirmajai valstybei narei jokių prieštaravimų pagal 7 dalį, studentas gali pasinaudoti judumo į antrąją valstybę narę galimybe bet kuriuo leidimo galiojimo laikotarpio momentu.

4. Jeigu pranešimas pateiktas laikantis 2 dalies b punkto ir jeigu antroji valstybė narė nepareišė jokių prieštaravimų raštu dėl studento judumo pagal 7 ir 9 dalis, laikoma, kad judumas yra patvirtintas ir galima pasinaudoti judumo į antrąją valstybę narę galimybe.

5. Su pranešimu perduodamas galiojantis kelionės dokumentas, nurodytas 7 straipsnio 1 dalies a punkte, ir galiojantis leidimas, kurį išdavė pirmoji valstybė narė, apimantis visą judumo laikotarpį.
6. Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad su pranešimu būtų perduoti šie dokumentai ir informacija:
- a) įrodymai, kad studentas atlieka dalį savo studijų antroje valstybėje narėje pagal judumo priemonės apimančią Sąjungos arba daugiašalę programą, arba dviejų ar daugiau aukštojo mokslo įstaigų susitarimą, ir įrodymai, kad studentas yra priimtas į aukštojo mokslo įstaigą antroje valstybėje narėje;
 - b) numatoma judumo trukmė ir datos, jei tai nenurodyta pagal a punktą;
 - c) įrodymai, kad studentas turi sveikatos draudimą nuo visų rūšių rizikos, nuo kurios paprastai draudžiami atitinkamos valstybės narės piliečiai, kaip nurodyta 7 straipsnio 1 dalies c punkte;
 - d) įrodymai, kad buvimo šalyje laikotarpiu studentas turės pakankamai lėšų pragyvenimo išlaidoms padengti nesikreipdamas į valstybės narės socialinės paramos sistemą, kaip nurodyta 7 straipsnio 1 dalies e punkte, studijų išlaidoms ir savo kelionės į pirmąją valstybę narę išlaidoms padengti 32 straipsnio 4 dalies b punkte nurodytais atvejais;
 - e) įrodymai, kad buvo sumokėti aukštojo mokslo įstaigos imami mokesčiai, jei taikoma.

Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad pranešėjas prieš judumo pradžią praneštų atitinkamo studento adresą antrosios valstybės narės teritorijoje.

Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad pranešėjas pateiktų dokumentus tos valstybės narės valstybine kalba arba bet kuria iš oficialiųjų Sąjungos kalbų, kurią nustatė ta valstybė narė.

7. Remdamasi 2 dalyje nurodytu pranešimu, antroji valstybė narė gali per 30 dienų nuo išsamaus pranešimo gavimo paprieštarauti tam, kad studentas pasinaudotų judumo į jos teritoriją galimybe, jei:

- a) netenkinamos 5 arba 6 dalyje nustatytos sąlygos;
- b) taikomas vienas iš prašymo atmetimo pagrindų, nurodytų 20 straipsnio 1 dalies b arba c punkte arba to straipsnio 2 dalyje;
- c) pasiekta 1 dalyje nurodyta ilgiausia buvimo trukmė.

8. Studentams, kurie laikomi keliančiais grėsmę viešajai tvarkai, visuomenės saugumui ar visuomenės sveikatai, neleidžiama atvykti į antrosios valstybės narės teritoriją ar joje būti.

9. Antrosios valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos raštu informuoja pirmosios valstybės narės kompetentingas institucijas ir pranešėją apie tai, kad jos prieštarauja judumui. Jeigu antroji valstybė narė prieštarauja judumui pagal 7 dalį, studentams neleidžiama atlikti dalies studijų aukštojo mokslo įstaigoje antroje valstybėje narėje.

10. Pasibaigus prieštaravimų pareiškimo laikotarpiui antroji valstybė narė gali studentui išduoti dokumentą, patvirtinantį, kad studentas turi teisę būti jos teritorijoje ir naudotis šioje direktyvoje numatytais teisėmis.

32 straipsnis

Apsaugos priemonės ir sankcijos judumo atvejais

1. Jeigu valstybės narės, kuri taiko ne visą Šengeno *acquis*, kompetentingos institucijos išduoda leidimą mokslinių tyrimų arba studijų tikslu, ir tyrėjas arba studentas kerta išorės sieną, kad atvyktų į antrąją valstybę narę judumo pagrindu, antrosios valstybės narės kompetentingos institucijos turi teisę reikalauti kaip judumo įrodymą pateikti galiojantį pirmosios valstybės narės išduotą leidimą ir:

- a) 28 straipsnio 2 dalyje arba 31 straipsnio 2 dalyje numatyto pranešimo kopiją arba
- b) jeigu antroji valstybė narė leidžia naudotis judumo galimybe be pranešimo, įrodymą, kad studentas atlieka dalį savo studijų antroje valstybėje narėje pagal judumo priemonės apimančią Sąjungos arba daugiašalę programą, arba dviejų ar daugiau aukštojo mokslo įstaigų susitarimą, o tyrėjo atveju – priėmimo susitarimo, kuriame nurodyti tyrėjo judumo duomenys, kopiją arba, jeigu judumo duomenys priėmimo susitarime nenurodyti, mokslinių tyrimų organizacijos antroje valstybėje narėje laišką, kuriame nurodyta bent jau judumo ES viduje trukmė ir mokslinių tyrimų organizacijos antroje valstybėje narėje buvimo vieta.

Tyrėjo šeimos narių atveju antrosios valstybės narės kompetentingos institucijos turi teisę reikalauti kaip judumo įrodymą pateikti galiojantį pirmosios valstybės narės išduotą leidimą ir 30 straipsnio 2 dalyje numatyto pranešimo kopiją arba įrodymą, kad jie lydi tyrėją.

2. Jeigu pirmosios valstybės narės kompetentingos institucijos panaikina leidimą, jos nedelsdamos apie tai informuoja antrosios valstybės narės institucijas, jei taikoma.

3. Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad antrosios valstybės narės priimantysis subjektas arba tyrėjas ar studentas informuotų ją apie visus pakeitimus, kurie turi įtakos sąlygoms, kurių pagrindu buvo leidžiamas judumas.

4. Tuo atveju, kai tyrėjas arba, jei taikoma, jo šeimos nariai, arba studentas neatitinka arba nebeatitinka judumo sąlygų:

a) antroji valstybė narė gali prašyti, kad tyrėjas ir, kai taikoma, jo šeimos nariai arba studentas nedelsdami nutrauktų visą veiklą ir išvyktų iš jos teritorijos;

b) pirmoji valstybė narė, antrosios valstybės narės prašymu, netaikydama jokių formalumų ir nedelsdama leidžia tyrėjui ir, kai taikoma, jo šeimos nariams arba studentui atvykti pakartotinai. Tai taip pat taikoma, jei pirmosios valstybės narės išduotas leidimas baigė galioti arba buvo panaikintas judumo antroje valstybėje narėje laikotarpiu.

5. Kai tyrėjas arba jo šeimos nariai arba studentas kerta valstybės narės, kuri taiko visą Šengeno *acquis*, išorės sieną, ta valstybė narė patikrina duomenis Šengeno informacinėje sistemoje. Ta valstybė narė neleidžia atvykti asmenims, dėl kurių Šengeno informacinėje sistemoje pateiktas perspėjimas draudimo atvykti ir būti tikslu, arba pareiškia prieštaravimą dėl tokių asmenų judumo.

VII SKYRIUS

TVARKA IR SKAIDRUMAS

33 straipsnis

Sankcijos priimantiesiems subjektams

Valstybės narės gali numatyti sankcijas priimantiesiems subjektams arba, 24 straipsnyje numatytais atvejais, darbdaviams, kurie neįvykdė savo prievolių pagal šią direktyvą. Tos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

34 straipsnis

Procedūrinės garantijos ir skaidrumas

1. Kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per 90 dienų nuo išsamaus prašymo pateikimo datos atitinkamos valstybės narės kompetentingos institucijos priima sprendimą dėl prašymo išduoti leidimą arba jį pratęsti ir raštu, laikydamosi pranešimo procedūrų pagal nacionalinę teisę, apie sprendimą praneša prašytojui.

2. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, tuo atveju, kai priėmimo tvarka yra susijusi su patvirtintu priimančiuoju subjektu, kaip nurodyta 9 ir 15 straipsniuose, sprendimas dėl išsamaus prašymo priimamas kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per 60 dienų.

3. Jeigu su prašymu pateikta patvirtinamoji informacija arba dokumentai yra neišsamūs, kompetentingos institucijos per pagrįstą laikotarpį praneša prašytojui, kokia papildoma informacija reikalinga, ir nustato pagrįstą terminą jai pateikti. 1 arba 2 dalyse nurodytas laikotarpis sustabdomas, kol kompetentingos institucijos gauna reikiamą papildomą informaciją. Jei per nustatytą terminą papildoma informacija ar dokumentai nepateikiami, prašymas gali būti atmetas.

4. Sprendimo, kuriuo prašymas skelbiamas nepriimtiniu ar atmetamas arba atsisakoma pratęsti leidimą, motyvai prašytojui išdėstomi raštu. Sprendimo, kuriuo panaikinamas leidimas, motyvai trečiosios šalies piliečiui išdėstomi raštu. Sprendimo, kuriuo panaikinamas leidimas, motyvai gali būti išdėstomi raštu ir priimančiajam subjektui.

5. Visus sprendimus, kuriais prašymas skelbiamas nepriimtiniu ar atmetamas, atsisakoma pratęsti leidimą arba jis panaikinamas, galima apskųsti atitinkamos valstybės narės teisme pagal nacionalinę teisę. Rašytiniame pranešime nurodomas teismas arba administracinė valdžios institucija, kuriai gali būti pateiktas apeliacinis skundas, ir apeliacinio skundo pateikimo terminas.

35 straipsnis

Skaidrumas ir galimybė susipažinti su informacija

Valstybės narės prašytojams sudaro sąlygas lengvai susipažinti su informacija apie visus įrodomuosius dokumentus, kuriuos reikia pateikti su prašymu, ir su informacija apie atvykimo ir gyvenimo sąlygas, įskaitant trečiųjų šalių piliečių, kuriems taikoma ši direktyva, ir, kai taikoma, jų šeimos narių teises, pareigas ir procedūrines apsaugos priemones. Tai apima, kai taikoma, pakankamų mėnesinių lėšų dydį, įskaitant pakankamas lėšas, kurių reikia studijų išlaidoms arba stažuotės išlaidoms padengti, nedarant poveikio konkrečiam kiekvieno atvejo nagrinėjimui, ir taikytiniams mokesčiams.

Kiekvienos valstybės narės kompetentingos institucijos paskelbia šios direktyvos tikslais patvirtintų priimančiųjų subjektų sąrašus. Atnaujintos tokių sąrašų redakcijos skelbiamos kuo greičiau po bet kurio jų pakeitimo.

36 straipsnis

Mokesčiai

Valstybės narės gali reikalauti, kad trečiųjų šalių piliečiai, įskaitant, kai taikoma, šeimos narius, arba priimančieji subjektai mokėtų mokesčius už pranešimų ir prašymų administravimą pagal šią direktyvą. Tokie mokesčiai neturi būti neproporcingi ar pernelyg dideli.

VIII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

37 straipsnis

Ryšių centrų bendradarbiavimas

1. Valstybės narės paskiria ryšių centrus, kurie veiksmingai bendradarbiauja ir yra atsakingi už informacijos, būtinos 28–32 straipsniams įgyvendinti, gavimą ir perdavimą. Valstybės narės teikia pirmenybę keitimuisi informacija elektroninėmis priemonėmis.

2. Kiekviena valstybė narė per 1 dalyje nurodytus nacionalinius ryšių centrus informuoja kitas valstybes nares:

- a) apie 28–31 straipsniuose nurodytas judumui taikomas procedūras;
- b) apie tai, ar ta valstybė narė leidžia priimti tik studentus ir tyrėjus per patvirtintas mokslinių tyrimų organizacijas arba aukštojo mokslo įstaigas;
- c) apie daugiašales programas studentams ir tyrėjams, kurios apima judumo priemones, ir dviejų ar daugiau aukštojo mokslo įstaigų susitarimus.

38 straipsnis

Statistiniai duomenys

1. Valstybės narės praneša Komisijai statistinius duomenis apie šios direktyvos tikslais išduotų leidimų ir pagal 28 straipsnio 2 dalį ar 31 straipsnio 2 dalį gautų pranešimų skaičių ir, kiek įmanoma, apie trečiųjų šalių piliečių, kurių leidimai pratęsti arba kurių leidimai panaikinti, skaičių. Statistiniai duomenys apie priimtus tyrėjų šeimos narius teikiami tokiu pačiu būdu. Tie statistiniai duomenys suskirstomi pagal pilietybę ir, kiek įmanoma, pagal leidimų galiojimo laikotarpį.
2. 1 dalyje nurodytų statistinių duomenų ataskaitiniai laikotarpiai – vieneri kalendoriniai metai; jie perduodami Komisijai per šešis mėnesius po ataskaitinių metų pabaigos. Pirmieji ataskaitiniai metai yra 2019.
3. 1 dalyje nurodyti statistiniai duomenys perduodami pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 862/2007 ⁽¹⁾.

39 straipsnis

Ataskaitų teikimas

Periodiškai, o pirmą kartą 2023 m. gegužės 23 d., Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia šios direktyvos taikymo valstybėse narėse ataskaitą ir prireikus pasiūlo pakeitimus.

40 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo 2018 m. gegužės 23 d. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstus.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Jos taip pat turi įtraukti teiginį, kad galiojančiuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose pateiktos nuorodos į direktyvas, kurios panaikinamos šia direktyva, laikomos nuorodomis į šią direktyvą. Valstybės narės nustato nuorodos darymo tvarką ir suformuluoja minėtą teiginį.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

41 straipsnis

Panaikinimas

Direktyvos 2004/114/EB ir 2005/71/EB panaikinamos valstybėms narėms, kurioms ši direktyva privaloma, nuo 2018 m. gegužės 24 d., nedarant poveikio valstybių narių įsipareigojimams, susijusiems su tų direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminais, nustatytais šios direktyvos I priedo B dalyje.

Valstybių narių, kurioms ši direktyva privaloma, atžvilgiu nuorodos į panaikintas direktyvas laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir aiškinamos pagal II priede pateiktas atitikties lenteles.

⁽¹⁾ 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 862/2007 dėl Bendrijos migracijos statistikos ir tarptautinės apsaugos statistikos ir panaikinant Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 311/76 dėl statistinių duomenų rinkimo apie darbuotojus užsieniečius (OL L 199, 2007 7 31, p. 23).

42 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja kitą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

43 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva pagal Sutartis skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2016 m. gegužės 11 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkė
J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

I PRIEDAS

A dalis

Panaikintos direktyvos
(nurodyta 41 straipsnyje)

Tarybos direktyva 2004/114/EB (OL L 375, 2004 12 23, p. 12)
Tarybos direktyva 2005/71/EB (OL L 289, 2005 11 3, p. 15)

B dalis

Perkėlimo į nacionalinę teisę terminai ir taikymo datos
(nurodyta 41 straipsnyje)

Direktyva	Perkėlimo terminas	Taikymo data
2004/114/EB	2007 1 12	
2005/71/EB	2007 10 12	

II PRIEDAS

Atitikties lentelės

Direktyva 2004/114/EB	Ši direktyva
1 straipsnio a punktas	1 straipsnio a punktas
1 straipsnio b punktas	—
—	1 straipsnio b punktas
2 straipsnio įžanginė frazė	3 straipsnio įžanginė frazė
2 straipsnio a punktas	3 straipsnio 1 dalis
2 straipsnio b punktas	3 straipsnio 3 dalis
2 straipsnio c punktas	3 straipsnio 4 dalis
2 straipsnio d punktas	3 straipsnio 5 dalis
—	3 straipsnio 6 dalis
2 straipsnio e punktas	3 straipsnio 11 ir 13 dalys
2 straipsnio f punktas	3 straipsnio 7 dalis
2 straipsnio g punktas	3 straipsnio 22 dalis
—	3 straipsnio 8 dalis
—	3 straipsnio 12 dalis
—	3 straipsnio 14–21 dalys
—	3 straipsnio 23 ir 24 dalys
3 straipsnio 1 dalis	2 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio 2 dalies a–d punktai	2 straipsnio 2 dalies a–d punktai
3 straipsnio 2 dalies e punktas	—
—	2 straipsnio 2 dalies e–g punktai
4 straipsnis	4 straipsnis
5 straipsnis	5 straipsnio 1 dalis
—	5 straipsnio 2 ir 3 dalys
—	6 straipsnis
6 straipsnio 1 dalies a–c ir e punktai	7 straipsnio 1 dalies a–d punktai
6 straipsnio 1 dalies d punktas	7 straipsnio 6 dalis
6 straipsnio 2 dalis	—
—	7 straipsnio 2 ir 3 dalys
7 straipsnio 1 dalies įžanginė frazė	11 straipsnio 1 dalies įžanginė frazė
7 straipsnio 1 dalies a punktas	11 straipsnio 1 dalies a punktas
7 straipsnio 1 dalies b punktas	7 straipsnio 1 dalies e punktas ir 11 straipsnio 1 dalies d punktas
7 straipsnio 1 dalies c punktas	11 straipsnio 1 dalies c punktas
7 straipsnio 1 dalies d punktas	11 straipsnio 1 dalies b punktas

Direktyva 2004/114/EB	Ši direktyva
7 straipsnio 2 dalis	11 straipsnio 2 dalis
—	11 straipsnio 3 dalis
8 straipsnis	31 straipsnis
9 straipsnio 1 ir 2 dalys	12 straipsnio 1 ir 2 dalys
10 straipsnio įžanginė frazė	13 straipsnio 1 dalies įžanginė frazė
10 straipsnio a punktas	13 straipsnio 1 dalies a punktas
—	13 straipsnio 1 dalies b punktas
10 straipsnio b punktas	7 straipsnio 1 dalies e punktas ir 13 straipsnio 1 dalies c punktas
10 straipsnio c punktas	13 straipsnio 1 dalies d punktas
—	13 straipsnio 1 dalies e ir f punktai
—	13 straipsnio 2–4 dalys
11 straipsnio įžanginė frazė	14 straipsnio 1 dalies įžanginė frazė
11 straipsnio a punktas	14 straipsnio 2 dalis
11 straipsnio b punktas	14 straipsnio 1 dalies a punktas
—	14 straipsnio 1 dalies b punktas
11 straipsnio c punktas	14 straipsnio 1 dalies c punktas
11 straipsnio d punktas	14 straipsnio 1 dalies d punktas
12 straipsnio 1 dalis	18 straipsnio 2 dalis
12 straipsnio 2 dalis	21 straipsnio 2 dalies f punktas
13 straipsnis	18 straipsnio 4 dalis
14 straipsnis	18 straipsnio 6 dalis
15 straipsnis	18 straipsnio 7 dalis
—	18 straipsnio 3, 5, 8 ir 9 dalys
—	16, 17 ir 19 straipsniai
16 straipsnio 1 dalis	21 straipsnio 1 dalies a ir b punktai
—	21 straipsnio 1 dalies c ir d punktai
16 straipsnio 2 dalis	21 straipsnio 4 dalis
—	21 straipsnio 2 dalies a–e punktai
—	21 straipsnio 3 dalis
—	21 straipsnio 5–7 dalys
—	22 straipsnio 3 ir 4 dalys
17 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos pirmas sakiny	24 straipsnio 1 dalis
17 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos antras sakiny	24 straipsnio 3 dalis
17 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	24 straipsnio 2 dalis
17 straipsnio 2 dalis	24 straipsnio 3 dalis
17 straipsnio 3 ir 4 dalys	—
—	24 straipsnis
—	27 straipsnis

Direktyva 2004/114/EB	Ši direktyva
—	30 straipsnis
—	32 ir 33 straipsniai
18 straipsnio 1 dalis	34 straipsnio 1 dalis
—	34 straipsnio 2 dalis
18 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys	34 straipsnio 3, 4 ir 5 dalys
19 straipsnis	—
—	35 straipsnio pirma pastraipa
20 straipsnis	36 straipsnis
—	37 ir 38 straipsniai
21 straipsnis	39 straipsnis
22–25 straipsniai	—
—	40–42 straipsniai
26 straipsnis	43 straipsnis
—	I ir II priedai

Direktyva 2005/71/EB	Ši direktyva
1 straipsnis	1 straipsnio a punktas
2 straipsnio įžanginė frazė	3 straipsnio įžanginė frazė
2 straipsnio a punktas	3 straipsnio 1 dalis
2 straipsnio b punktas	3 straipsnio 9 dalis
2 straipsnio c punktas	3 straipsnio 10 dalis
2 straipsnio d punktas	3 straipsnio 2 dalis
2 straipsnio e punktas	3 straipsnio 22 dalis
3 straipsnio 1 dalis	2 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio 2 dalies a punktas	2 straipsnio 2 dalies a punktas
3 straipsnio 2 dalies b punktas	—
3 straipsnio 2 dalies c punktas	2 straipsnio 2 dalies b punktas
3 straipsnio 2 dalies d punktas	—
4 straipsnis	4 straipsnis
5 straipsnio 1 dalis	9 straipsnio 1 dalis
5 straipsnio 2 dalis	9 straipsnio 2 dalis
5 straipsnio 3 dalis	8 straipsnio 2 dalis
5 straipsnio 4 dalis	10 straipsnio 7 dalis
5 straipsnio 5 dalis	35 straipsnio antra pastraipa
5 straipsnio 6 dalis	9 straipsnio 3 dalis
5 straipsnio 7 dalis	10 straipsnio 8 dalis

Direktyva 2005/71/EB	Ši direktyva
6 straipsnio 1 dalis	10 straipsnio 1 dalis
—	10 straipsnio 2 dalis
6 straipsnio 2 dalies a punktas	10 straipsnio 4 dalis
6 straipsnio 2 dalies b punktas	7 straipsnio 1 dalies e punktas
6 straipsnio 2 dalies c punktas	7 straipsnio 1 dalies c punktas
6 straipsnio 2 dalies d punktas	10 straipsnio 3 dalis
6 straipsnio 3 dalis	—
6 straipsnio 4 ir 5 dalys	10 straipsnio 5 ir 6 dalys
7 straipsnio 1 dalies a punktas	7 straipsnio 1 dalies a punktas
7 straipsnio 1 dalies b punktas	8 straipsnio 1 dalis
7 straipsnio 1 dalies c punktas	8 straipsnio 2 dalis
7 straipsnio 1 dalies d punktas	7 straipsnio 6 dalis
7 straipsnio 1 dalies paskutinė pastraipa	—
7 straipsnio 2 dalis	—
7 straipsnio 3 dalis	5 straipsnio 3 dalis
8 straipsnis	18 straipsnio 1 dalis
9 straipsnis	26 straipsnis
10 straipsnio 1 dalis	21 straipsnio 1 dalies a, b ir d punktai
10 straipsnio 2 dalis	21 straipsnio 4 dalis
11 straipsnio 1 ir 2 dalys	23 straipsnis
12 straipsnis	22 straipsnio 1 ir 2 dalys
13 straipsnis	28 ir 29 straipsniai
14 straipsnio 1 dalis	7 straipsnio 5 dalis
14 straipsnio 2 ir 3 dalys	7 straipsnio 4 dalis
14 straipsnio 4 dalis	5 straipsnio 3 dalis
15 straipsnio 1 dalis	34 straipsnio 1 dalis
—	34 straipsnio 2 dalis
15 straipsnio 2 dalis	34 straipsnio 3 dalis
15 straipsnio 3 dalis	34 straipsnio 4 dalis
15 straipsnio 4 dalis	34 straipsnio 5 dalis
16 straipsnis	39 straipsnis
17–20 straipsniai	—
21 straipsnis	43 straipsnis